

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

24 juli 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 261/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 261/02	Mål C-546/21 P: Överklagande ingett den 31 augusti 2021 av Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 25 juni 2021 i mål T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris mot Europaparlamentet	2
2023/C 261/03	Mål C-750/22 P: Överklagande ingett den 8 december 2022 av WV av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 5 oktober 2022 i mål T-618/21, WV mot CdT	2
2023/C 261/04	Mål C-123/23, Khan Yunis: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Minden (Tyskland) den 1 mars 2023 – N. A. K., E. A. K., Y. A. K. mot Förbundsrepubliken Tyskland	2
2023/C 261/05	Mål C-179/22, AR: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 mars 2023 – (begäran om förhandsavgörande av den Curtea de Apel București – Rumänien) – brottmål mot AR	3
2023/C 261/06	Mål C-398/21, Conseil national des barreaux m. fl.: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris mot Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, ytterligare deltagare i rättegången: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine	3

2023/C 261/07	Mål C-248/22, The Minister for Justice and Equality: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från High Court – Irland) – Z.K., M.S. mot The Minister for Justice and Equality	3
2023/C 261/08	Mål C-460/22, DIGI: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./ Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság	4
2023/C 261/09	Mål C-463/21, Global Starnet: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Global Starnet Ltd mot Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, <i>en présence de</i> : Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons	4
2023/C 261/10	Mål C-202/23, Baabda m.fl.: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 28 mars 2023 – M.E.O. mot Förbundsrepubliken Tyskland	4
2023/C 261/11	Mål C-217/23, Laghman: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 april 2023 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	5
2023/C 261/12	Mål C-219/23, Dudea: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 5 april 2023 – brottmål mot Ș.C.F. och H.F.I.	6
2023/C 261/13	Mål C-223/23, Redu: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Brașov (Rumänien) den 11 april 2023 – Brottmål mot L.D.	7
2023/C 261/14	Mål C-229/23, HYA m.fl.: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 12 april 2023 – Brottmål mot SS, IP, ZI, DD, HYA	8
2023/C 261/15	Mål C-243/23, Drebers: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Gent (Belgien) den 18 april 2023 – Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën mot L BV	9
2023/C 261/16	Mål C-253/23, ASG: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Dortmund (Tyskland) den 20 april 2023 –ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH mot Land Nordrhein-Westfalen	10
2023/C 261/17	Mål C-277/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 28 april 2023 – E.P. mot Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	10
2023/C 261/18	Mål C-278/23, Biltena: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 april 2023 – M.M., i egenskap av arvinge efter M.R. mot Ministero della Difesa . . .	11
2023/C 261/19	Mål C-281/23 P: Överklagande ingett den 30 april 2023 av Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d’électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV av den dom som tribunalen (andra avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 15 februari 2023 i mål T-606/20, Austrian Power Grid m.fl. mot ACER	12
2023/C 261/20	Mål C-282/23 P: Överklagande ingett den 30 april 2023 av Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d’électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV av den dom som tribunalen (andra avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 15 februari 2023 i mål T-607/20, Austrian Power Grid m.fl. mot ACER	13
2023/C 261/21	Mål C-288/23, El Baheer: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 3 maj 2023 – HE mot Bundesrepublik Deutschland	14
2023/C 261/22	Mål C-307/23, G GmbH: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17 maj 2023 – G GmbH mot Hauptzollamt H	15

2023/C 261/23	Mål C-56/23, Riaman: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 23 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Bistrița – Rumänien) – LO mot Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU och VW (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Krav på att bakgrunden till det nationella målet redovisas – Avsaknad av tillräckliga preciseringar – Uppenbart att begäran ska avvisas)	16
2023/C 261/24	Mål C-318/23: Talan väckt den 24 maj 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien	16
2023/C 261/25	Mål C-49/22, Austrian Airlines (Hemflygning): Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Austrian Airlines AG mot TW (Begäran om förhandsavgörande – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.1 a – Inställd flygning – Artikel 8.1 – Skyldighet att erbjuda assistans – Begreppet ombokning – Kompensation till flygpassagerare vid inställd flygning – Covid-19-pandemin – Hemflygning som organiseras av en medlemsstat inom ramen för ett konsulärt biståndsuppdrag – Flygning som utförs av samma lufttrafikföretag och vid samma tidpunkt som den inställda flygningen – Passageraren måste betala högre kostnader än nettokostnaderna för sistnämnda flygning)	17
2023/C 261/26	Mål C-50/21, Prestige and Limousine: Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – Prestige and Limousine, SL mot Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 49 FEUF – Artikel 107.1 FEUF – Tjänst bestående i uthyrning av fordon med förare (Private Hire Vehicles, PHV) – Tillståndssystem som innebär att det, utöver ett tillstånd som ger rätt att tillhandahålla transporttjänster i och mellan städer i hela landet, krävs att ett andra verksamhetsstillstånd utfärdas för att transporttjänster i stadsmiljö ska kunna tillhandahållas i en storstadsregion – Begränsning av antalet PHV-tillstånd till en tredjedel av antalet taxitillstånd)	18
2023/C 261/27	Mål C-322/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej mot Wrocławiu: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – E. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Begäran om förhandsavgörande – Principen om lojalt samarbete – Effektivitetsprincipen – Skatt som en medlemsstat tagit ut i strid med unionsrätten – Att skatten tagits ut i strid med unionsrätten följer av en dom från EU-domstolen – Rätt till ränta på överskjutande skatt – Nationella bestämmelser som föreskriver att ränta endast ska utgå fram till och med den trettionde dagen efter att EU-domstolens dom offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning)	19
2023/C 261/28	Mål C-407/21, UFC – Que choisir och CLCV: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (Begäran om förhandsavgörande – Paketresor och sammanlänkade researrangemang – Direktiv (EU) 2015/2302 – Artikel 12.2–12.4 – Uppsägning av ett paketreseavtal – Oundvikliga och extraordinära omständigheter – Covid-19-pandemin – Återbetalning av de betalningar för paketresan som har gjorts av den berörda resenären – Återbetalning i form av ett penningbelopp eller återbetalning genom likvärdig ersättning i form av ett tillgodohavande ("värdebevis") – Skyldighet att ge resenären återbetalning senast 14 dagar efter uppsägningen av avtalet – Tillfälligt undantag från denna skyldighet – Anpassning av rättsverkningarna i tiden av en i enlighet med nationell rätt meddelad dom om ogiltigförklaring av nationell lagstiftning som strider mot nämnda skyldighet)	20
2023/C 261/29	Mål C-408/21 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 juni 2023 – Europeiska unionens råd mot Laurent Pech, Konungariket Sverige (Överklagande – Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Artikel 4.2 andra strecksatsen – Skydd för juridisk rådgivning – Artikel 4.3 första stycket – Skydd för beslutsförandet – Beslut att inte bevilja full tillgång till ett rättsutlåtande från rättstjänsten vid Europeiska unionens råd)	21

2023/C 261/30	Förenade målen C-430/22 och C-468/22, VB (Information till den som dömts i sin utemärke) m.fl.: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot VB (C 430/22) och VB (C 468/22) (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv (EU) 2016/343 – Artikel 8.4 – Rätt att närvara vid sin rättegång – Tredskodomsförfarande – Förnyad prövning – Underrättelse till den som dömts i sin utemärke om dennes rätt till förnyad prövning)	22
2023/C 261/31	Mål C-455/21, Lyonesse Europe: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Olt – Rumänien) – OZ mot Lyonesse Europe AG (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Artikel 2 b – Begreppet konsument – Avtal om anslutning till ett lojalitetsprogram som gör det möjligt att erhålla vissa ekonomiska förmåner vid förvärv av varor och tjänster från utomstående näringsidkare)	22
2023/C 261/32	Mål C-468/20, Fastweb m.fl. (Faktureringsperiod): Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Nationell lagstiftning som ger den nationella regleringsmyndigheten befogenhet att ålägga teleoperatörer en minimiperiod för förnyelse av kommersiella erbjudanden och för fakturering – Konsumentskydd – Proportionalitetsprincipen – Principen om likabehandling)	23
2023/C 261/33	Mål C-540/21: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien (Fördragsbrott – Paketresor och sammanlänkade researrangemang – Direktiv (EU) 2015/2302 – Artikel 12.2 – 12.4 – Uppsägning av ett paketreseavtal – Oundvikliga och extraordinära omständigheter – Covid-19-pandemin – Återbetalning av betalningar som den berörda resenären har gjort för en paketresa – Återbetalning i form av ett penningbelopp eller i form av en alternativ paketresa – Skyldighet att ersätta denna resenär högst 14 dagar efter det att paketreseavtalet i fråga sagts upp – Tillfälligt undantag från denna skyldighet)	24
2023/C 261/34	Mål C-545/21, ANAS: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Begäran om förhandsavgörande – Europeiska unionens strukturfonder – Förordning (EG) nr 1083/2006 – Artikel 2 led 7 – Begreppet oegentlighet – Artikel 98.1 och 98.2 – Medlemsstaternas finansiella korrigeringar på grund av oegentligheter som upptäcks – Tillämpliga kriterier – Direktiv 2004/18/EG – Artikel 45.2 första stycket d – Begreppet ”allvarligt fel i yrkesutövningen”)	24
2023/C 261/35	Mål C-567/21, BNP Paribas: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – BNP Paribas SA mot TR (Begäran om förhandsavgörande – Rättsligt samarbete på privaträttens område – Förordning (EG) nr 44/2001 – Artiklarna 33 och 36 – Erkännande av en dom som har meddelats i en medlemsstat – Utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en annan medlemsstat är beroende av om en dom ska erkännas – Verkningsarna av denna dom i ursprungsmedlemsstaten – Frågan huruvida en talan som väckts i den medlemsstat där domen görs gällande efter det att domen har meddelats, kan tas upp till prövning – Nationella processuella regler, enligt vilka yrkanden ska samlas i en och samma instans)	25
2023/C 261/36	Mål C-570/21, YYY. (Begreppet konsument): Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – I.S., K.S. mot YYY. S.A. (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Avtal med dubbla syften – Artikel 2 b – Begreppet konsument – Kriterier)	26
2023/C 261/37	Mål C-636/21, Regione Lombardia (Marknadsstöd i samband med djursjukdomar): Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – NN mot Regione Lombardia (Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EU) nr 1308/2013 – Artikel 220 – Marknadsstöd i samband med djursjukdomar – Verkställighetsförordning (EU) 2019/1323 – Undantagsåtgärder till stöd för marknaden för ägg och fjäderfäkött i Italien – Nationell lagstiftning – Villkor för att erhålla ett stöd – Jordbruksföretagare som var verksamma på den aktuella marknaden vid tidpunkten för ansökan om stöd – Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning)	27

2023/C 261/38	Mål C-640/21, Zes Zollner Electronic: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Cluj – Rumänien) – SC Zes Zollner Electronic SRL mot Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EU) nr 952/2013 – Unionens tullkodex – Efter att tullmyndigheterna har frigjort varorna upptäcks en överskottsquantitet – Artikel 173 – Ändring av en tulldeklaration – Andra varor än dem som den deklaration som ska rättas omfattade från början – Artikel 174 – Ogiltigförklarande av en tulldeklaration – Artikel 42 – Sanktioner som ålagts av de behöriga tullmyndigheterna – Delegerad förordning (EU) 2015/2446)	27
2023/C 261/39	Mål C-654/21, LM (Genkäromål om ogiltighetsförklaring: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – LM mot KP (Begäran om förhandsavgörande – EU-varumärke – Tvist vid den nationella domstolen – Behörighet för domstolarna för EU-varumärken – Förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 124 – Talan om intrång – Artikel 128 – Genkäromål om ogiltighetsförklaring – Föremål för detta genkäromål – Artikel 129.3 – Rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt varumärke – Principen om processuell autonomi)	28
2023/C 261/40	Förenade målen C-747/21 P och C-748/21 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 juni 2023 – PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C 748/21 P) mot Europeiska kommissionen, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2016/1328 – Import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 18.1 – Nödvändiga uppgifter – Föreligger inte – Artikel 9.4 – ”Regeln om lägsta tull” – Riktpris – Vinstmarginal för Europeiska unionens industri – Upprättande – Valet av det senaste representativa året – Artikel 2.9 – Konstruktion av exportpriset – Skada för unionsindustrin – Analogisk tillämpning – Beräkning av underskridandemarginalen – Motivering)	29
Tribunalen		
2023/C 261/41	Mål T-309/21: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – TC mot parlamentet (Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till parlamentsledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Rimlig tidsfrist – Bevisbörd – Rätten att yttra sig – Skydd av personuppgifter – Artikel 9 i förordning (EU) 2018/1725 – Artikel 26 i stadgan)	30
2023/C 261/42	Mål T-33/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Vallegre mot EUIPO – Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket PORTO INSÍGNIA – Det äldre EU-ordmärket INSIGNIA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	30
2023/C 261/43	Mål T-47/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – DDR Kultur mot EUIPO – Groupe Canal+ (THE PLANET) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket THE PLANET – Äldre EU-figurmärke PLANÈTE + – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	31
2023/C 261/44	Mål T-63/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Brooks England mot EUIPO – Brooks Sports (BROOKS ENGLAND) (EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-figurmärket BROOKS ENGLAND – Det äldre EU-varumärket BROOKS – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Faktiskt användande av det äldre varumärket – Artikel 43.2 i förordning nr 40/94 [nu artikel 47.2 i förordning 2017/1001])	32
2023/C 261/45	Målen T-218/22 och T-219/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Roxtec och Wallmax mot EUIPO – Wallmax och Roxtec (Återgivning av en blå kvadrat som innehåller åtta koncentriska svarta cirklar) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke som återger en blå kvadrat som innehåller åtta koncentriska svarta cirklar – Absolut ogiltighetsgrund – Kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat – Artikel 7.1 e ii) i förordning (EG) 40/94 (nu artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001))	32

2023/C 261/46	Mål T-339/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO – Esquitino Madrid (Conguitos) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket Conguitos – Äldre EU-ordmärket Conguitos – Absolut ogiltighetsgrund – Ond tro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Relativ ogiltighetsgrund – Otillbörlig fördel av det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) – Artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning 2017/1001))	33
2023/C 261/47	Mål T-368/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Cassa Centrale mot EUIPO – Bankia (BANQUÌ) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BANQUÌ – Det äldre EU-figurmärket Bankia – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga hos det äldre varumärket)	34
2023/C 261/48	Mål 519/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Société des produits Nestlé mot EUIPO – European Food (FITNESS) EU-varumärke – Förfarande för återkallande av beslut och borttagande av införda uppgifter – Återkallelse av ett beslut som utgör ett uppenbart fel som EUIPO har gjort – Artikel 103.1 i förordning (EU) 2017/1001 – Inget uppenbart fel föreligger	35
2023/C 261/49	Mål T-541/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Sanity Group mot EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group) (EU-varumärke – Invändningsförfarandet – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Sanity Group – Det äldre EU-figurmärket SANYTOL – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)	35
2023/C 261/50	Mål T-543/22: Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Laboratorios Ern mot EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BIOPLAN – Äldre nationella ordmärket BIOPLAK – Relativt registreringshinder – Varuslagslikhet föreligger inte – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	36
2023/C 261/51	Mål T-221/23: Talan väckt den 26 april 2023 – WS mot EUIPO	36
2023/C 261/52	Mål T-232/23: Talan väckt den 3 maj 2023 – LW mot kommissionen	37
2023/C 261/53	Mål T-261/23: Talan väckt den 15 maj 2023 – Acampora m.fl. mot kommissionen	38
2023/C 261/54	Mål T-299/23: Talan väckt den 30 maj 2023 – Hexal mot kommissionen	39
2023/C 261/55	Mål T-306/23: Talan väckt den 30 maj 2023 – Red Bull m.fl. mot kommissionen	40
2023/C 261/56	Mål T-309/23: Talan väckt den 5 juni 2023 – Aliud Pharma mot kommissionen	41
2023/C 261/57	Mål T-312/23: Överklagande ingett den 7 juni 2023 – Naturgy Energy Group mot EUIPO – Global Power Service (gps global power service)	42
2023/C 261/58	Mål T-313/23: Överklagande ingett den 8 juni 2023 – Adeva mot EUIPO – Sideme (MAISON CAVIST.)	43
2023/C 261/59	Mål T-314/23: Överklagande ingett den 8 juni 2023 – Tiendanimal mot EUIPO (CRIADORES)	43
2023/C 261/60	Mål T-316/23: Överklagande ingett den 9 juni 2023 – Pfiem mot EUIPO – U-Control (UC)	44
2023/C 261/61	Mål T-318/22: Överklagande ingett den 12 juni 2023 – J&B mot EUIPO – Ergün (J&B BRO)	45
2023/C 261/62	Mål T-320/23: Överklagande ingett den 12 juni 2023 – The Not Company mot EUIPO (NOT MILK)	45
2023/C 261/63	Mål T-322/23: Talan väckt den 12 juni 2023 – VN mot kommissionen	46
2023/C 261/64	Mål T-324/23: Överklagande ingett den 13 juni 2023 – J. García Carrión mot EUIPO – Calipso (LimoLife)	47

2023/C 261/65	Mål T-569/22: Tribunalens beslut av den 9 juni 2023 – QZ mot EIB	48
---------------	--	----

Rättelser

2023/C 261/66	Rättelse till meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-302/22 (<i>EUT C 276</i> , 18.7.2022)	49
---------------	--	----

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 261/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 252, 17.7.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 235, 3.7.2023

EUT C 223, 26.6.2023

EUT C 216, 19.6.2023

EUT C 205, 12.6.2023

EUT C 189, 30.5.2023

EUT C 173, 15.5.2023

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 31 augusti 2021 av Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 25 juni 2021 i mål T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris mot Europaparlamentet

(Mål C-546/21 P)

(2023/C 261/02)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (ombud: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, advokat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Genom beslut av den 15 februari 2023 har domstolen (andra avdelningen) upphävt Europeiska unionens tribunals beslut av den 25 juni 2021, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris/parlamentet (T-42/21, ej publicerat, EU:T:2021:385), och återförvisat målet till Europeiska unionens tribunal.

Överklagande ingett den 8 december 2022 av WV av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 5 oktober 2022 i mål T-618/21, WV mot CdT

(Mål C-750/22 P)

(2023/C 261/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WV (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)

Övrig part i målet: Översättningscentrum för Europeiska unionens organ (CdT)

Domstolen (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 13 juni 2023 ogillat överklagandet såsom uppenbart ogrundat och förpliktat klaganden att bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Minden (Tyskland) den 1 mars 2023 – N. A. K., E. A. K., Y. A. K. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-123/23, Khan Yunis (¹))

(2023/C 261/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Minden

Parter i det nationella målet

Klagande: N. A. K., E. A. K., Y. A. K.

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfråga

Ska artikel 33.2 d i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾, jämförd med artikel 2 q i samma direktiv, tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i denna medlemsstat ska avvisas när en ansökan om internationellt skydd som tidigare lämnats in i en annan medlemsstat slutgiltigt avslogs av den andra medlemsstaten?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 60).

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 mars 2023 – (begäran om förhandsavgörande av den Curtea de Apel București – Rumänien) – brottmål mot AR

(Mål C-179/22 ⁽¹⁾, AR)

(2023/C 261/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 222, 07.06.2022

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris mot Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, ytterligare deltagare i rättegången: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine

(Mål C-398/21 ⁽¹⁾, Conseil national des barreaux m. fl.)

(2023/C 261/06)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 382, 20.9.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från High Court – Irland) – Z.K., M.S. mot The Minister for Justice and Equality

(Mål C-248/22 ⁽¹⁾, The Minister for Justice and Equality)

(2023/C 261/07)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 237, 20.06.2022

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./ Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

(Mål C-460/22 ⁽¹⁾, DIGI)

(2023/C 261/08)

Rättegångsspråk: ungerska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 432, 14.11.2022.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Global Starnet Ltd mot Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, en présence de: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons

(Mål C-463/21 ⁽¹⁾, Global Starnet)

(2023/C 261/09)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 412, 11.10.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 28 mars 2023 – M.E.O. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-202/23, Baabda m.fl. ⁽¹⁾)

(2023/C 261/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Minden

Parter i det nationella målet

Klagande: M.E.O.

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 33.2 d i direktiv 2013/32/EU ⁽²⁾ jämförd med artikel 2 q i samma direktiv tolkas på så sätt att de utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd som lämnas in i denna stat ska avvisas om sökanden tidigare har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, som dock avbrutit förfarandet till följd av att sökanden avstått från att fullfölja sin ansökan i denna medlemsstat?
2. Om fråga 1 ska besvaras nekande:

Ska artikel 33.2 d i direktiv 2013/32/EU jämförd med artikel 2 q i samma direktiv tolkas på så sätt att de utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd som lämnas in i denna stat ska avvisas om sökanden tidigare har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, som dock avbrutit förfarandet till följd av att sökanden avstått från att fullfölja sin ansökan i denna medlemsstat, trots att prövningen av asylärendet i den första medlemsstaten där en ansökan lämnades in fortfarande kan återupptas av denna medlemsstat om sökanden där ansöker om det?

3. Om fråga 2 ska besvaras jakande:

Föreskriver unionsrätten någon tidpunkt som är avgörande, när ett beslut om en ansökan om internationellt skydd ska fattas, för fastställandet huruvida ett asylförfarande som tidigare avbrutits i en annan medlemsstat fortfarande kan återupptas, eller ska denna fråga besvaras enbart med beaktande av nationell rätt?

4. Om det framgår av svaret på fråga 3 att unionsrätten innehåller en sådan föreskrift:

Vilken tidpunkt är enligt unionsrätten avgörande för att, när ett beslut om en ansökan om internationellt skydd ska fattas, fastställa huruvida ett asylförfarande som tidigare avbrutits i en annan medlemsstat fortfarande kan återupptas?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 60).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 april 2023 –
Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Mål C-217/23, Laghman ⁽¹⁾)

(2023/C 261/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Motpart: A N

Tolkningsfrågor

1. Ska formuleringen "gruppen har en särskild identitet i det berörda landet eftersom den uppfattas som annorlunda av omgivningen" i artikel 10.1 d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽²⁾ av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) tolkas så, att en grupp har en särskild identitet i det aktuella landet enbart på grund av att den uppfattas som annorlunda av omgivningen, eller är det nödvändigt att pröva huruvida en "särskild identitet" föreligger oberoende av, och bortsett från frågan huruvida gruppen uppfattas som annorlunda av omgivningen?

För det fall det följer av svaret på fråga 1 att frågan huruvida en "särskild identitet" föreligger måste blir föremål för en självständig prövning:

2. Enligt vilka kriterier ska det prövas huruvida det föreligger en "särskild identitet" enligt artikel 10.1 d i direktiv 2011/95/EU?

Oberoende av svaret på frågorna 1 och 2:

3. Ska vid bedömningen av huruvida en grupp uppfattas som annorlunda "av omgivningen" enligt artikel 10.1 d i direktiv 2011/95/EU det avgörande vara de som utövar förföljelsen eller samhället som helhet, eller en betydande del av samhället i ett land eller i en del av landet?

4. Enligt vilka kriterier ska det bedömas huruvida en grupp uppfattas som "annorlunda" enligt artikel 10.1 d i direktiv 2011/95/EU?

(¹) Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 5 april 2023 – brottmål mot Ș.C.F. och H.F.I.

(Mål C-219/23, Ducea (¹))

(2023/C 261/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Tilltalade: Ș.C.F. och H.F.I.

Målsägande: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Civilrättsligt ansvar part: H.A. SRL

Övrig deltagare i förfarandet: Ministerul public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Tolkningsfråga

Ska artikel 325.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 2.1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (²) som utarbetats med stöd av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförd med artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser om preskription av straffrättsligt ansvar som är en följd av tillämpningen, i enlighet med domar som meddelats av Curtea Constituțională (Högsta domstolen, Rumänien), av en nationell standard för skydd av de grundläggande rättigheterna såvitt gäller principen om lagenlighet av brott och straff, när denna standard innebär en skyldighet för nationella domstolar att i pågående mål, med tillämpning av principen om lex mitior, hänföra sig till en regel om avbrytande av preskriptionsfristen i egenskap av materiell straffrättslig regel, vilken regel antagits efter de omständigheter som är aktuella i det nationella målet och som – i enlighet med domarna från Högsta domstolen – inte längre föreskriver någon grund för att avbryta preskriptionsfristen, medan den regel som var gällande vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet – som är från tiden före dessa domar – på ett klart, tydligt, förutsägbart och tillgängligt sätt reglerade de fall då preskriptionsfristen avbryts det vill säga i vilka fall den särskilda preskriptionsfristen inte löpt ut, i den mån tillämpningen av dessa nationella bestämmelser äventyrar unionsrättens företräde, enhet och effektivitet och utgör ett hinder för att på ett effektivt och avskräckande sätt beivra allvarliga bedrägerier som skadar unionens finansiella intressen? Ska dessa bestämmelser på samma sätt tolkas så, att de innebär en skyldighet för nationella domstolar att underlåta att tillämpa de nämnda nationella bestämmelserna i straffrättsliga förfaranden som rör den typen av brott om tillämpningen medför de ovannämnda verkningarna och i stället, såvitt gäller avbrytande av preskriptionsfristen, tillämpa den regel som har det klara, tydliga, förutsägbara och tillgängliga innehåll som fanns i den bestämmelse som gällde vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna och som förhindrar att sådana verkningar uppstår?

(¹) Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

(²) EGT C 316, 1995, s. 49.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 11 april 2023 –
Brottmål mot L.D.**

(Mål C-223/23, Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov

Part i det nationella målet

Klagande: L.D.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2, 19.1 andra stycket och 4[.3] FEU, jämförda med skälen 2, 15 och 22 samt artikel 11.4 i [direktiv 2006/126/EG], ⁽²⁾ vad gäller medlemsstatens skyldighet att vidta alla lämpliga åtgärder som krävs för att kunna uppnå målet att förbättra trafiksäkerheten inom ramen för den fria rörligheten för personer inom EU, och med tillämpning av kommissionens beslut 2006/928/EG, ⁽³⁾ med hänvisning till artikel 49.1 sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken klaganden, som dömts för brott, genom extraordinärt överklagande har yrkat att en lagakraftvunnen fällande dom om olovlig körning ska upphävas, vilket skulle medföra att klaganden åter skulle ha rätt att köra bil med fri rörlighet inom hela EU, och till stöd för sitt yrkande har gjort gällande att principen om retroaktiv verkan av mildare strafflag ska tillämpas, vilken princip var tillämplig i det aktuella brottmålet och innebar en kortare preskriptionstid som skulle ha löpt ut innan domen vann laga kraft men vilken påtalades efter denna tidpunkt, genom att den nationella författningsdomstolen i ett avgörande har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar är författningsstridig (avgörande från år 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlåtit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat [avgörande] av samma författningsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda avgörandet (avgörande från år 2018) – under vilken period de allmänna domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda avgörandet, redan var etablerad rättspraxis i den meningen att lagtexten kvarstod, i den form som författningsdomstolen avsåg med sitt första avgörande – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första avgörandet från författningsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot den tilltalade följaktligen avskrevs?
- 2) Ska artikel 2 FEU, som rör de rättsstatliga värdena och respekten för de mänskliga rättigheterna i ett samhälle som kännetecknas av rättvisa, och artikel 4[.3] FEU, som rör principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna, med tillämpning av kommissionens beslut 2006/928/EG vad beträffar ansträngningarna för att säkerställa effektivitet i det rumänska rättsväsendet, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i vilken principen om retroaktiv verkan av mildare strafflag slås fast, i förhållande till hela det nationella rättsväsendet, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken klaganden, som dömts för brott, genom extraordinärt överklagande har yrkat att en lagakraftvunnen fällande dom om olovlig körning ska upphävas, vilket skulle medföra att klaganden åter skulle ha rätt att köra bil med fri rörlighet inom hela EU, och till stöd för sitt yrkande har gjort gällande att principen om retroaktiv verkan av mildare strafflag ska tillämpas, vilken princip var tillämplig i det aktuella brottmålet och innebar en kortare preskriptionstid som skulle ha löpt ut innan domen vann laga kraft men vilken påtalades efter denna tidpunkt, genom att den nationella författningsdomstolen i ett avgörande har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar är författningsstridig (avgörande från år 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlåtit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat avgörande av samma författningsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda avgörandet (avgörande från år 2018) – under vilken period de allmänna domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda avgörandet, redan var etablerad rättspraxis i den meningen att lagtexten kvarstod, i den form som författningsdomstolen avsåg med sitt första avgörande – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första avgörandet från författningsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot den tilltalade följaktligen avskrevs?

- 3) Om svaret blir jakande, och bara om det inte kan göras en tolkning som är förenlig med unionsrätten, ska principen om unionsrättens företräde tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller en nationell praxis som innebär att de allmänna nationella domstolarna är bundna av den nationella författningsdomstolens avgöranden och av den nationella högsta domstolens bindande avgöranden och därför inte på eget initiativ, utan att begå en disciplinförseelse, kan avstå från att tillämpa rättspraxis som följer av dessa avgöranden, även om de mot bakgrund av en dom från EU-domstolen anser att denna rättspraxis strider mot artiklarna 2, 19.1 andra stycket och 4[.3] FEU, jämförda med skälen 2, 15 och 22 samt artikel 11.4 i [direktiv 2006/126/EG], vad gäller medlemsstatens skyldighet att vidta alla lämpliga åtgärder som krävs för att kunna uppnå målet att förbättra trafiksäkerheten, och med tillämpning av kommissionens beslut 2006/928/EG, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i den aktuella situationen i det nationella målet?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, 2006, s. 18, och rättelse i EUT L 169, 2016, s. 18).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2006/928/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption (EUT L 354, 2006, s. 56).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 12 april 2023 –
Brottmål mot SS, IP, ZI, DD, HYA**

(Mål C-229/23, HYA m.fl.)

(2023/C 261/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad (Bulgarien)

Parter i det nationella målet

SS, IP, ZI, DD, HYA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 15.1 i direktiv 2002/58 ⁽¹⁾, jämförd med artikel 47 andra stycket i stadgan, såsom EU-domstolen har tolkat denna bestämmelse i sin dom av den 16 februari 2023 i mål C-349/21 ⁽²⁾ och mot bakgrund av skäl 11 i direktivet, artiklarna 52.1 och 53 i stadgan samt likvärdighetsprincipen tolkas så, att en nationell domstol är skyldig att

- underlåta att tillämpa nationella bestämmelser (artikel 121.4 [Konstitutsia na Republika Bulgaria (Republiken Bulgariens författning)], artikel 174.4 [Nakazatelnoprotsesualen kodeks (straffprocesslagen, "NPK")] och artikel 15.2 [Zakon za spetsialnite razuznavatelni sredstva (lagen om särskilda utredningsmetoder, "ZSRS")]) samt den tolkning av artikel 8.2 i Europakonventionen som Europadomstolen har gjort i sin dom i mål 70078/12, enligt vilka ett domstolsbeslut om tillstånd (till avlyssning, uppfångande och lagring av telekommunikation utan användarnas samtycke) måste innehålla uttryckligen angivna skriftliga skäl, oberoende av huruvida tillståndet meddelas efter motiverad ansökan, varvid grunden för att bestämmelserna inte ska tillämpas är att det vid en jämförelse mellan den motiverade ansökan och tillståndsbeslutet kan utläsas 1) av vilka exakta skäl domstolen mot bakgrund av de faktiska och rättsliga omständigheter som kännetecknar det aktuella fallet har dragit slutsatsen att de rättsliga kraven var uppfyllda, och 2) i förhållande till vilken person och vilket kommunikationsmedel domstolsbeslutet om tillstånd har meddelats,

- i samband med prövningen av huruvida den aktuella telekommunikation ska avvisas som bevisning, underlåta att tillämpa en nationell bestämmelse (artikel 105.2 NPK) eller tolka den i överensstämmelse med unionsrätten, såvitt detta krävs för att iakttas de nationella processreglerna (i förevarande mål artikel 174.4 NPK och artikel 15.2 ZSRS), och i stället tillämpa den regel som EU-domstolen fastställt i sin dom av den 16 februari 2023 i mål C 349/21?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EUT L 201, 2002, s. 37).
(²) ECLI:EU:C:2023:102.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Gent (Belgien) den 18 april 2023 –
Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën mot L BV**

(Mål C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Gent

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën

Motpart: L BV

Tolkningsfrågor

- 1) Strider artiklarna 187 och 189 i rådets direktiv 2006/112/EG (²) mot en bestämmelse som är föremål för målet vid den nationella domstolen (närmare bestämt artiklarna 48.2 och 49 i mervärdesskattelagen (WTBW) jämförda med artikel 9 i dekret nr 3 av den 10 december 1969 med avseende på avdragsbestämmelsen om uttag av mervärdesskatt), enligt vilken den förlängda justeringsperioden (på 15 år) vid ombyggnad av en befintlig byggnad endast är tillämplig ifall det efter arbetena är fråga om en ”ny byggnad” enligt artikel 12 i ovan nämnda direktiv, fastän den ekonomiska livslängden för en genomgripande ombyggd byggnad (som på grundval av nationella administrativa kriterier likväl inte klassificeras som en ”ny byggnad” enligt ovan nämnda artikel 12) är identisk med den ekonomiska livslängden för en ny byggnad, som är betydligt längre än den period på fem år som avses i ovan nämnda artikel 187, vilket bland annat framgår av att de utförda arbetena skrivs av på 33 år, vilket också är den period som nya byggnader avskrivs på?
- 2) Är artikel 187 i direktiv 2006/112/EG direkt tillämplig, så att en beskattningsbar person som har utfört arbeten på en byggnad, utan att de arbetena medför att den ombyggda byggnaden enligt de nationella rättsliga kriterierna uppfyller villkoren för en ”ny byggnad” enligt artikel 12 i ovan nämnda direktiv, fastän de utförda arbetena har en ekonomisk livslängd som är identisk med den ekonomiska livslängden för liknande nya byggnader för vilka emellertid en justeringsperiod på 15 år gäller, kan återopa tillämpningen av justeringsperioden på 15 år?

(¹) Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

(²) EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Dortmund (Tyskland) den 20 april 2023 –
ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH mot Land
Nordrhein-Westfalen**

(Mål C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Dortmund

Parter i det nationella målet

Klagande: ASG Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Motpart: Land Nordrhein-Westfalen

Tolkningsfrågor

1. Ska unionsrätten, särskilt artikel 101 FEUF, artikel 4.3 FEU, artikel 47 i stadgan och artiklarna 2.4 och 3.1 i direktiv 2014/104/EU ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en tolkning och tillämpning av en medlemsstats lagstiftning som innebär att en skadelidande som kan ha åsamkas skada till följd av en överträdelse – som slagits fast i enlighet med artikel 9 i direktiv 2014/104/EU eller de nationella bestämmelser som införlivar den med bindande verkan – av artikel 101 FEUF hindras från att överföra sina anspråk, särskilt när det rör sig om kollektiv skada eller spridda skador till en godkänd tillhandahållare av juridiska tjänster som agerar som förvaltare, så att denne kan slå ihop dessa anspråk med anspråk från andra påstått skadelidande och göra dem gällande i en talan till följd av beslut som meddelas av de ansvariga konkurrensmyndigheterna (så kallad follow-on-talan), när det inte finns andra likvärdiga lagstadgade eller avtalsenliga möjligheter att slå samman skadeståndsanspråk, särskilt på grund av att de inte leder till fullgörelsedomar eller inte är genomförbara av andra processuella skäl eller är objektivt orimliga av ekonomiska skäl, och att det därmed i praktiken är omöjligt eller i vart fall orimligt svårt att lagföra överträdelsen när det rör sig om mindre skador?
2. Ska unionsrätten under alla omständigheter tolkas på detta sätt när talan om aktuella skadeståndsanspråk måste väckas utan att Europeiska kommissionen eller nationella myndigheter i förväg har fattat ett beslut med bindande verkan i den mening som avses i nationella bestämmelser som grundar sig på artikel 9 i direktiv 2014/104/EU med avseende på det påstådda åsidosättandet (en så kallad stand alone-talan), när det inte finns andra likvärdiga lagstadgade eller avtalsenliga möjligheter att slå samman skadeståndsanspråk för att väcka talan inom ramen för ett tvistemål av de skäl som redan har angetts i fråga 1 och särskilt när en överträdelse av artikel 101 FEUF annars överhuvudtaget inte skulle kunna lagföras, det vill säga varken genom public enforcement (offentlig tillämpning av konkurrensreglerna) eller genom private enforcement (privat tillämpning av konkurrensreglerna)?
3. För det fall att åtminstone en av de båda frågorna ska besvaras jakande, ska då de relevanta bestämmelserna i tysk rätt inte tillämpas om det inte är möjligt att göra en unionsrättskonform tolkning, vilket skulle innebära att överlåtelseerna under alla omständigheter skulle ha verkan ur detta perspektiv och att ett effektivt tillvaratagande av rättigheter skulle vara möjligt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 2014, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 28 april
2023 – E.P. mot Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski
upravni postupak**

(Mål C-277/23)

(2023/C 261/17)

Rättegångsspråk: Kroatiska

Hänskjutande domstol

Ustavni sud Republike Hrvatske

Parter i det nationella målet

Klagande: E.P.

Motpart: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 18, 20, 21 och 165.2 andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 202, 2016, s. 1) tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en förälder förlorar sin rätt till ett högre personligt grundavdrag från inkomstskatt för ett underhållsberättigat barn – som dels är en underhållsberättigad student som utövar sin rätt att fritt röra sig och uppehålla sig i en annan medlemsstat i utbildningssyfte, dels har omfattats av insatser som vidtagits med stöd av artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 2013, s. 50), vilka syftar till att främja rörligheten för studerande från en medlemsstat med lägre eller genomsnittliga levnadskostnader till en medlemsstat med högre genomsnittliga levnadskostnader, definierade i enlighet med Europeiska kommissionens kriterier i artikel 18.7 i denna förordning – om det utbetalda stödbeloppet, vars syfte är att främja studenters rörlighet, överskrider en fastställd gräns?
- 2) Ska artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1) tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en förälder förlorar sin rätt till ett högre personligt grundavdrag från inkomstskatt för en underhållsberättigad familjemedlem som under sin studietid i en annan medlemsstat har beviljats rörlighetsstöd för studerande enligt artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 2013, s. 50)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 april 2023 – M.M., i egenskap av arvinge efter M.R. mot Ministero della Difesa

(Mål C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: M.M., i egenskap av arvinge till M.R.

Motpart: Ministero della Difesa

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 5, "Bestämmelser för att förhindra missbruk", i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, som fogats till rådets direktiv nr 1999/70/EG ⁽²⁾ av den 28 juni 1999, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, som den italienska bestämmelsen i artikel 2.1 lag nr 1023 från år 1969 och artikel 1 i ministerdekret av den 20 december 1971, enligt vilken årliga uppdrag (i den mening som avses i artikel 7 i ministerdekret av den 20 december 1971: "under högst ett läsår") för undervisning i icke-militära ämnen vid skolor, institut och enheter vid marinen och flygvapnet, får tilldelas till extern civil personal vid den statliga förvaltningen, utan att det anges bestämmelser om objektiva grunder för förnyelse av dessa (såsom uttryckligen föreskrivs i artikel 4 i samma ministerdekret, enligt vilken ersättningen ska sänkas för det andra uppdraget), bestämmelser om en övre sammanlagd tidsgräns för visstidsanställningskontrakten och bestämmelser om hur många gånger kontrakten får förnyas, och utan att det föreskrivs en möjlighet för sådana lärare att erhålla ersättning för den skada som de eventuellt har lidit till följd av en sådan förlängning, eftersom lärare vid sådana skolor för övrigt inte ges möjlighet till fast anställning?

- 2) Utgör kraven på organisering av systemet med institut, skolor och enheter vid marinen och flygvapnet objektiva grunder, i den mening som avses i klausul 5.1 [i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, som fogats till] direktiv nr 1999/70/EG av den 28 juni 1999, vilka kan medföra att en sådan bestämmelse som den italienska bestämmelse som det hänvisas till ovan, som för tilldelning av läraruppdrag till extern personal vid sådana institut, skolor och militära enheter inte fastställer villkor för visstidsanställning som är i linje med direktiv 1999/70/EG och det bifogade ramavtalet och som inte föreskriver någon rätt till skadestånd, blir förenlig med unionsrätten?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Överklagande ingett den 30 april 2023 av Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV av den dom som tribunalen (andra avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 15 februari 2023 i mål T-606/20, Austrian Power Grid m.fl. mot ACER

(Mål C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (ombud: M. Levitt, avocat, B. Byrne och D. Jubrail, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva, helt eller delvis, den överklagade domen;
- upphäva, helt eller delvis, det beslut som den 16 juli 2020 meddelades av Acers överklagandenämnd i ärende A-001-2020 (konsoliderad text) (nedan kallat överklagandenämndens beslut) och
- förplikta Acer att ersätta klagandenas rättegångskostnader i målet om överklagande vid domstolen och i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för överklagandet åberopat två rättsliga grunder.

Som första grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde fel då den slog fast att överklagandenämnden inte hade åsidosatt sin skyldighet att företa en fullständig prövning av Acers underliggande beslut 02/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med automatisk aktivering. När överklagandenämnden antog sitt beslut tolkade nämnden sina lagfästa skyldigheter på så sätt att nämnden inte hade behörighet att företa en fullständig prövning av komplicerade tekniska frågor. Denna uppfattning – som strider mot rättspraxis från EU-domstolen – återgavs uttryckligen i överklagandenämndens beslut. Det var inte tribunalens sak att företa en omtolkning av den uttryckliga lydelsen i överklagandenämndens beslut och därvid, i direkt strid med denna lydelse, slå fast att överklagandenämnden hade företagit en fullständig prövning.

Som andra grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artiklarna 21 och 37 i kommissionens förordning (EU) 2017/2195 ⁽¹⁾ av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el, då tribunalen prövade den rättsliga grunden för de plattformsfunktioner "som krävs" enligt artikel 21. Klagandena anser att tribunalen gjorde två specifika rättsliga fel. För det första fann tribunalen felaktigt – och i strid med terminologin och systematiken i kommissionens förordning 2017/2195 – att kapacitetsförvaltningen genom beräkning av överföringskapaciteten mellan elområden är en erforderlig plattformsfunktion som omfattas av artikel 21, eftersom det enligt artikel 37 uppställs krav på att de systemansvariga för överföringssystemen fortlöpande ska uppdatera överföringskapaciteten mellan elområden. För det andra underlät tribunalen att iakttä skillnaden mellan de systemansvarigas lagfästa skyldigheter att utöva en plattformsfunktion "som krävs" enligt artikel 21, och deras i samma bestämmelse föreskrivna rätt att föreslå ytterligare plattformsfunktioner.

⁽¹⁾ EUT L 312, 2017, s. 6.

Överklagande ingett den 30 april 2023 av Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV av den dom som tribunalen (andra avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 15 februari 2023 i mål T-607/20, Austrian Power Grid m.fl. mot ACER

(Mål C-282/23 P)

(2023/C 261/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (ombud: M. Levitt, avocat, B. Byrne och D. Jubrail, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva, helt eller delvis, den överklagade domen;
- upphäva, helt eller delvis, det beslut som den 16 juli 2020 meddelades av Acers överklagandenämnd i ärende A-002-2020 (konsoliderad text) (nedan kallat överklagandenämndens beslut) och
- förplikta Acer att ersätta klagandenas rättegångskostnader i målet om överklagande vid domstolen och i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för överklagandet åberopat två rättsliga grunder.

Som första grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde fel då den slog fast att överklagandenämnden inte hade åsidosatt sin skyldighet att företa en fullständig prövning av Acers underliggande beslut 03/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering. När överklagandenämnden antog sitt beslut tolkade nämnden sina lagfästa skyldigheter på så sätt att nämnden inte hade behörighet att företa en fullständig prövning av komplicerade tekniska frågor. Denna uppfattning – som strider mot rättspraxis från EU-domstolen – återgavs uttryckligen i överklagandenämndens beslut. Det var inte tribunalens sak att företa en omtolkning av den uttryckliga lydelsen i överklagandenämndens beslut och därvid, i direkt strid med denna lydelse, slå fast att överklagandenämnden hade företagit en fullständig prövning.

Som andra grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artiklarna 20 och 37 i kommissionens förordning (EU) 2017/2195⁽¹⁾ av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el, då tribunalen prövade den rättsliga grunden för de plattformsfunktioner "som krävs" enligt artikel 20. Klagandena anser att tribunalen gjorde två specifika rättsliga fel. För det första fann tribunalen felaktigt – och i strid med terminologin och systematiken i kommissionens förordning 2017/2195 – att kapacitetsförvaltningen genom beräkning av överföringskapaciteten mellan elområden är en erforderlig plattformsfunktion som omfattas av artikel 20, eftersom det enligt artikel 37 uppställs krav på att de systemansvariga för överföringssystemen fortlöpande ska uppdatera överföringskapaciteten mellan elområden. För det andra underlät tribunalen att iaktta skillnaden mellan de systemansvarigas lagfästa skyldigheter att utöva den plattformsfunktion "som krävs" enligt artikel 20, och deras i samma bestämmelse föreskrivna rätt att föreslå ytterligare plattformsfunktioner.

⁽¹⁾ EUT L 312, 2017, s. 6.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 3 maj
2023 – HE mot Bundesrepublik Deutschland**

(Mål C-288/23, El Baheer⁽¹⁾)

(2023/C 261/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i det nationella målet

Klagande: HE

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 andra meningen i förordning nr 604/2013,⁽²⁾ artikel 4.1 andra meningen och artikel 13 i direktiv 2011/95⁽³⁾ samt artikel 10.2 och 10.3, artikel 33.1 och 33.2 a i direktiv 2013/32, i ett fall där en medlemsstat inte får utöva den befogenhet som den har enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32⁽⁴⁾ att avvisa en ansökan om internationellt skydd, vad gäller beviljande av flyktingstatus i en annan medlemsstat, eftersom levnadsförhållandena i denna medlemsstat skulle utsätta sökanden för en risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i stadgan, tolkas på så sätt att den omständigheten att flyktingstatus redan har beviljats hindrar medlemsstaten från att göra en prövning med ovisst resultat av den ansökan om internationellt skydd som lämnats in till den och ålägger den medlemsstaten att bevilja sökanden flyktingstatus utan prövning av de materiella villkoren för detta skydd?
2. Om fråga 1 besvaras på så sätt att medlemsstaten inte är bunden av den omständigheten att flyktingstatus redan har beviljats i en annan medlemsstat och den förstnämnda medlemsstaten således ska göra en prövning med ovisst resultat av ansökan om internationellt skydd som lämnats in till den:

Utgör den omständigheten att levnadsförhållandena i den erkännande medlemsstaten skulle utsätta sökanden för en risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i stadgan hinder mot att det föreligger en skyldighet enligt artikel 6.2 första meningen i direktiv 2008/115/EG⁽⁵⁾ för sökanden att ofördröjligen bege sig till den erkännande medlemsstatens territorium, med den följd att medlemsstaten, utan att först ha ålagt sökanden en skyldighet enligt artikel 6.2 första meningen i direktiv 2008/115/EG, får anta ett beslut om återvändande till sökandens ursprungsland i enlighet med artikel 6.2 andra meningen jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG?

Ska i detta sammanhang endast förhållandena i den erkännande medlemsstaten betraktas isolerat – det vill säga: ska samma kriterier som för ett beslut enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU tillämpas – eller får det beaktas att sökanden, efter att medlemsstaten genomfört en prövning med ovisst resultat, inte erhållit någon skyddsstatus i denna medlemsstat och således har valet att antingen återvända till den andra medlemsstaten i vilken sökanden beviljats flyktingstatus eller återvända till sitt ursprungsland?

3. Om fråga 2 ska besvaras på så sätt att sökanden är skyldig att ofördröjligen bege sig till den erkännande medlemsstatens territorium i enlighet med artikel 6.2 första meningen i direktiv 2008/115/EG:

Är det tillåtet att genom ett och samma myndighetsbeslut förplikta sökanden att ofördröjligen bege sig till den erkännande medlemsstatens territorium i enlighet med artikel 6.2 första meningen i direktiv 2008/115/EG och samtidigt anta ett beslut om återvändande till sökandens ursprungsland i enlighet med artikel 6.2 andra meningen jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG?

4. Om fråga 2 ska besvaras på så sätt att sökanden inte är skyldig att ofördröjligen bege sig till den erkännande medlemsstatens territorium i enlighet med artikel 6.2 första meningen i direktiv 2008/115/EG:

Utgör principen om non-refoulement (artikel 18 och artikel 19.2 i stadgan, artikel 5 i direktiv 2008/115/EG och artikel 21.1 i direktiv 2011/95/EU) hinder mot att anta ett beslut om återvändande till sökandens ursprungsland enligt artikel 6.2 andra meningen jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG om sökanden beviljats flyktingstatus i en annan medlemsstat, men medlemsstaten i vilken sökanden för närvarande vistas och där vederbörande lämnat in en ansökan om asyl kommer fram till att sökanden inte ska beviljas någon skyddsstatus efter att ha genomfört en prövning med ovisst resultat?

5. Om fråga 4 ska besvaras på så sätt att principen om non-refoulement utgör hinder för ett beslut om återvändande:

Ska principen om non-refoulement (artikel 18 och artikel 19.2 i stadgan, artikel 5 i direktiv 2008/115/EG och artikel 21.1 i direktiv 2011/95/EU) prövas redan i samband med att ett beslut om återvändande till ursprungsmedlemsstaten enligt artikel 6.2 andra meningen jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG antas, med den följd att det inte är möjligt att anta ett beslut om återvändande, eller är det obligatoriskt att anta ett beslut om återvändande enligt artikel 6.2 andra meningen jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG och därefter skjuta upp verkställigheten av avlägsnandet enligt artikel 9.1 a i direktiv 2008/115/EG?

- (¹) Beteckningen på förevarande mål är ett fiktivt namn som inte motsvarar det verkliga namnet på någon av parterna i målet.
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 31).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (EUT L 337, 2011, s. 9).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 60).
- (⁵) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17 maj 2023 – G GmbH mot Hauptzollamt H

(Mål C-307/23, G GmbH)

(2023/C 261/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: G GmbH

Motpart: Hauptzollamt H

Tolkningsfråga

Ska kostnaderna för framställningen i unionens tullområde av en förlaga för etiketter läggas till transaktionsvärdet enligt artikel 32.1 a) ii) i tullkodexen ⁽¹⁾ eller enligt artikel 32.1 b) iv) i tullkodexen när köparen som är etablerad i unionens tullområde ställer förlagorna till förfogande i elektronisk form utan kostnad för leverantörer i tredje land?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 23 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Bistrița – Rumänien) – LO mot Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU och VW

(Mål C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Krav på att bakgrunden till det nationella målet redovisas – Avsaknad av tillräckliga preciseringar – Uppenbart att begäran ska avvisas)

(2023/C 261/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Bistrița

Parter i det nationella målet

Klagande: LO

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU och VW

Avgörande

Den begäran om förhandsavgörande som den 7 december 2022 framställdes av Judecătoria Bistrița (förstainstansdomstol i Bistrița, Roumanie) avvisas då det är uppenbart att den inte kan tas upp till sakprövning.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 03.02.2023

⁽²⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

Talan väckt den 24 maj 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-318/23)

(2023/C 261/24)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrušek, M. Escobar Gómez, U. Babovič och A. Kraner)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom i mål C-140/14, kommissionen/Slovenien såvitt gäller tomt nr 115/1 i kommunen Teharje (Bukovžlak), och

- förplikta Republiken Slovenien att till kommissionen betala vite om 4 500 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i förevarande förfarande till och med den dag då Republiken Slovenien efterkommer domen i mål C-140/14 såvitt gäller tomt nr 115/1 i kommunen Teharje (Bukovžlak), och
- förplikta Republiken Slovenien att till kommissionen betala ett schablonbelopp om 500 euro per dag, multiplicerat med antalet dagar från dagen för avkunnande av domen i mål C-140/14 till och med den då Republiken Slovenien efterkommer nämnda dom såvitt gäller tomt nr 115/1 i kommunen Teharje (Bukovžlak) eller till och med den dag då dom meddelas i förevarande förfarande, varför den händelse som infaller först ska väljas, upp till och med ett minsta schablonbelopp om 280 000 euros,
- förplikta Republiken Slovenien att bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppstår för kommissionen.

Grunder och huvudargument

Domstolen konstaterade i domen i mål C-140/14 att deponeringen av avfall på tomt nr 115/1 i kommunen Teharje (Bukovžlak) ska anses rättsstridig och att Slovenien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 13 och 36.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv,⁽¹⁾ artiklarna 5.3 e och 6 i direktiv 1999/31/EG⁽²⁾ jämförda med rådets beslut 2003/33/EG⁽³⁾ samt artiklarna 7–9, 11 och 12 och bilagorna I–III i rådets direktiv 1999/31/EG, genom att först meddela tillstånd för deponering av icke godkänt avfall på denna plats och genom att därefter inte vidta någon åtgärd för att bortskaffa avfallet.

Republiken Slovenien har informerat Europeiska kommissionen om individuella åtgärder avsedda att välja den optimala metoden för att bortskaffa avfallet och genomföra arbeten i syfte att följa domen i mål C-140/14 i den del som avse tomt nr 115/1 i kommunen Teharje (Bukovžlak). Republiken Slovenien har i detta avseende tillställt Europeiska kommissionen en arbetsplan enligt vilken det slutgiltiga saneringsarbetet kommer att ske mellan första kvartalet 2020 och den 3 november 2021.

Eftersom de frister som fastställdes i arbetsplanen inte har respekterats översände kommissionen en formell underrättelse till Republiken Slovenien den 8 juni 2018. I sitt svar på den skrivelsen försäkrade Republiken Slovenien uttryckligen kommissionen om att saneringsarbetet skulle utföras inom den ursprungliga tidsfrist som anges i färdplanen vilken dock inte skedde. Den olagliga deponeringen av avfall har gjorts och vidmakthållits i strid med gällande unionslagstiftning och fortsätter att existera trots EU-domstolens dom vari nämnda deponering konstaterades och utgör ett hot mot miljön och människors hälsa. Europeiska kommissionen har därför beslutat att väcka talan med stöd av artikel 260.2 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 2008, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 1999, s. 1)

⁽³⁾ Rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG (EGT L 11, 2003, s. 27).

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Austrian Airlines AG mot TW

(Mål C-49/22⁽¹⁾, Austrian Airlines (Hemflygning))

(Begäran om förhandsavgörande – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.1 a – Inställd flygning – Artikel 8.1 – Skyldighet att erbjuda assistans – Begreppet ombokning – Kompensation till flygpassagerare vid inställd flygning – Covid-19-pandemin – Hemflygning som organiseras av en medlemsstat inom ramen för ett konsulärt biståndsuppdrag – Flygning som utförs av samma lufttrafikföretag och vid samma tidpunkt som den inställda flygningen – Passageraren måste betala högre kostnader än nettokostnaderna för sistnämnda flygning)

(2023/C 261/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Austrian Airlines AG

Motpart: TW

Domslut

- 1) Artikel 5.1 a och artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91,

ska tolkas så,

att en hemflygning som organiseras av en medlemsstat såsom en konsulär biståndsåtgärd till följd av att en flygning ställts in, inte utgör en sådan "ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga transportvillkor" – i den mening som avses i artikel 8.1 b i nämnda förordning – som det lufttrafikföretag som utför flygningen är skyldigt att erbjuda de passagerare vars flygning ställts in.

- 2) Artikel 8.1 i förordning nr 261/2004

ska tolkas så,

att en passagerare som, till följd av att dennes returflygning har ställts in, själv varit tvungen att registrera sig för en hemflygning som organiserats av en medlemsstat såsom en konsulär biståndsåtgärd och därför varit tvungen att betala en obligatorisk avgift till denna stat, inte med stöd av nyssnämnda förordning har rätt att få dessa kostnader ersatta av det lufttrafikföretag som utför flygningen.

Däremot kan passageraren vid en nationell domstol göra gällande att det lufttrafikföretag som utför flygningen har underlåtit att uppfylla dels sin skyldighet att återbetala biljetten till inköpspriset för den del eller de delar av resan som inte fullföljts eller inte längre har något syfte enligt den ursprungliga resplanen, dels sin skyldighet att ge assistans, inbegripet skyldigheten att tillhandahålla information enligt artikel 8.1 i nämnda förordning, för att erhålla kompensation från lufttrafikföretaget i fråga. Denna kompensation ska emellertid begränsas till sådana utlägg som med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet har visat sig vara nödvändiga, lämpliga och rimliga för att kompensera för lufttrafikföretagets underlåtenhet.

(¹) EUT C 191, 10.5.2022.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – Prestige and Limousine, SL mot Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Mål C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 49 FEUF – Artikel 107.1 FEUF – Tjänst bestående i uthyrning av fordon med förare (Private Hire Vehicles, PHV) – Tillståndssystem som innebär att det, utöver ett tillstånd som ger rätt att tillhandahålla transporttjänster i och mellan städer i hela landet, krävs att ett andra verksamhetstillstånd utfärdas för att transporttjänster i stadsmiljö ska kunna tillhandahållas i en storstadsregion – Begränsning av antalet PHV-tillstånd till en trettiondedel av antalet taxitillstånd)

(2023/C 261/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prestige and Limousine, SL

Motpart: Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Domslut

- 1) Artikel 107.1 FEUF utgör inte hinder för ett regelverk som är tillämpligt i en tätort enligt vilket det krävs ett särskilt tillstånd för att bedriva verksamhet i form av tillhandahållande av tjänster för uthyrning av fordon med chaufför i denna tätort, utöver det nationella tillstånd som krävs för att tillhandahålla sådana tjänster i och mellan olika städer, och enligt vilket regelverk antalet tillstånd för sådana tjänster är begränsat till ett per trettio tillstånd för taxitjänster som utfärdats för nämnda tätort. Detta gäller under förutsättning att de nämnda åtgärderna inte innebär användning av statliga medel i den mening som avses i nämnda bestämmelse.
- 2) Artikel 49 FEUF utgör inte hinder för ett regelverk som är tillämpligt i en tätort enligt vilket det krävs ett särskilt tillstånd för att bedriva verksamhet i form av tillhandahållande av tjänster för uthyrning av fordon med chaufför i denna tätort, utöver det nationella tillstånd som krävs för att tillhandahålla sådana tjänster i och mellan olika städer, om detta särskilda tillstånd grundas på objektiva kriterier som inte är diskriminerande och som är kända på förhand, utesluter allt godtycke och inte överlappar de kontroller som redan har utförts inom ramen för det nationella tillståndsförfarandet, men som tillgodoser särskilda behov i denna tätort.
- 3) Artikel 49 FEUF utgör hinder för ett regelverk som är tillämpligt i en tätort enligt vilket antalet tillstånd för tjänster i form av uthyrning av fordon med chaufför ska begränsas till en trettiondedel av de tillstånd för taxitjänster som utfärdats för nämnda tätort, när det varken har visats att åtgärden är ägnad att på ett sammanhängande och systematiskt sätt säkerställa att målen avseende en god organisering av transporter, trafik och det offentliga utrymmet samt skyddet för miljön uppnås, eller att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EUT C 228, 14.06.2021.

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från
Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – E. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we
Wrocławiu**

(Mål C-322/22 ⁽¹⁾, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej mot Wrocławiu)

(Begäran om förhandsavgörande – Principen om lojalt samarbete – Effektivitetsprincipen – Skatt som en medlemsstat tagit ut i strid med unionsrätten – Att skatten tagits ut i strid med unionsrätten följer av en dom från EU-domstolen – Rätt till ränta på överskjutande skatt – Nationella bestämmelser som föreskriver att ränta endast ska utgå fram till och med den trettionde dagen efter att EU-domstolens dom offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning)

(2023/C 261/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: E.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Ytterligare deltagare i rättegången: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Domslut

Effektivitetsprincipen, jämförd med principen om lojalt samarbete, ska tolkas så, att denna princip utgör hinder för nationella bestämmelser som – när en ansökan om återbetalning av överskjutande skatt inges mer än 30 dagar efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning av en dom från EU-domstolen, av vilken dom det framgår att den ålagda skatten strider mot unionsrätten – föreskriver att ränta på den skattskyldiges fordran på överskjutande skatt endast ska utgå fram till och med den trettionde dagen efter nämnda doms offentliggörande, eller som till och med föreskriver att ingen ränta alls ska utgå för det fall den överskjutande skatten uppkommit efter den trettionde dagen efter domens offentliggörande.

(¹) EUT C 359, 19.09.2022

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) / Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Mål C-407/21, (¹) UFC – Que choisir och CLCV)

(Begäran om förhandsavgörande – Paketresor och sammanlänkade researrangemang – Direktiv (EU) 2015/2302 – Artikel 12.2–12.4 – Uppsägning av ett paketreseavtal – Oundvikliga och extraordinära omständigheter – Covid-19-pandemin – Återbetalning av de betalningar för paketresan som har gjorts av den berörda resenären – Återbetalning i form av ett penningbelopp eller återbetalning genom likvärdig ersättning i form av ett tillgodohavande ("värdebevis") – Skyldighet att ge resenären återbetalning senast 14 dagar efter uppsägningen av avtalet – Tillfälligt undantag från denna skyldighet – Anpassning av rättsverkningarna i tiden av en i enlighet med nationell rätt meddelad dom om ogiltigförklaring av nationell lagstiftning som strider mot nämnda skyldighet)

(2023/C 261/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Motpart: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Domslut

1) Artikel 12.2 och 12.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av direktiv 90/314/EEG

ska tolkas så,

att den fulla återbetalning som arrangören enligt denna bestämmelse är skyldig att ge resenären, motsvarande summan av alla betalningar som gjorts för en viss paketresa, till följd av en uppsägning av paketreseavtalet, endast ska förstås som en återgång av betalningarna, i form av överföring av ett penningbelopp.

2) Artikel 12.2–12.4 i direktiv 2015/2302, jämförd med artikel 4 i samma direktiv,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken arrangörer av paketresor, i ett sammanhang där det har utbrutit en global hälsokris som hindrar fullgörandet av paketreseavtal, tillfälligt befrias från sin skyldighet att, senast 14 dagar efter det att ett avtal sagts upp, ge resenärerna full återbetalning av alla betalningar som har gjorts för paketresan, även när syftet med den nationella lagstiftningen är att – med hänsyn till det höga antalet förväntade återbetalningskrav – förhindra att researrangörerna drabbas av sådana solvensproblem att deras fortbestånd äventyras, och att sålunda rädda verksamheten i den berörda sektorn.

3) Unionsrätten, och framför allt principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 FEU,

ska tolkas så,

att en nationell domstol, som har att pröva en talan om ogiltigförklaring av en nationell lagstiftning som strider mot artikel 12.2–12.4 i direktiv 2015/2302, inte får anpassa rättsverkningarna i tiden av den dom den meddelar om ogiltigförklaring av den nationella lagstiftningen.

(¹) EUT C 357, 6.9.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 juni 2023 – Europeiska unionens råd mot Laurent Pech, Konungariket Sverige

(Mål C-408/21 P) (¹)

(Överklagande – Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Artikel 4.2 andra strecksatsen – Skydd för juridisk rådgivning – Artikel 4.3 första stycket – Skydd för beslutsförfarandet – Beslut att inte bevilja full tillgång till ett rättsutlåtande från rättstjänsten vid Europeiska unionens råd)

(2023/C 261/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki och E. Rebasti)

Övriga parter i målet: Laurent Pech (ombud: inledningsvis G. Andraos, avocat, O. Brouwer, advocaat, M. Hall, advokat, och B. A. R. T. Verheijen, advocaat, därefter G. Andraos, O. Brouwer, T. C. van Helfteren, advocaten, och M. Hall, advokat), Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson och H. Shev, därefter O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson och H. Shev)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant och M. E. Leclerc, därefter A.-L. Desjonquères och M. E. Leclerc), Europeiska kommissionen (ombud: C. Ehrbar och M. P. Stancanelli)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Laurent Pechs rättegångskostnader.
- 3) Republiken Frankrike, Konungariket Sverige och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 51, 31.1.2022.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot VB (C 430/22) och VB (C 468/22)
(Förenade målen C-430/22 och C-468/22 ⁽¹⁾, VB (Information till den som dömts i sin utelavaro) m.fl.)
(*Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv (EU) 2016/343 – Artikel 8.4 – Rätt att närvara vid sin rättegång – Tredskodomsförfarande – Förnyad prövning – Underrättelse till den som dömts i sin utelavaro om dennes rätt till förnyad prövning*)

(2023/C 261/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålen vid den nationella domstolen

VB (C 430/22) och VB (C 468/22)

Ytterligare deltagare vid rättegången: Spetsializirana prokuratura

Domslut

Artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden ska tolkas så, att den inte innebär en skyldighet för en nationell domstol att vid en fällande utelavarodöm, när villkoren i artikel 8.2 i direktivet inte är uppfyllda, i domen uttryckligen hänvisa till den tilltalades rätt till förnyad prövning.

⁽¹⁾ EUT C 408, 24.10.2022

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Olt – Rumänien) – OZ mot Lyoness Europe AG

(Mål C-455/21), ⁽¹⁾ Lyoness Europe)

(*Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Artikel 2 b – Begreppet konsument – Avtal om anslutning till ett lojalitetsprogram som gör det möjligt att erhålla vissa ekonomiska förmåner vid förvärv av varor och tjänster från utomstående näringsidkare*)

(2023/C 261/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Olt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: OZ

Motpart: Lyoness Europe AG

Domslut

Artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal

ska tolkas så,

att begreppet konsument, i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar en fysisk person som ansluter sig till ett program som införts av ett bolag och som bland annat gör det möjligt att erhålla vissa ekonomiska förmåner i samband med att denna fysiska person eller andra personer, som deltar i detta program till följd av den aktuella personens rekommendation, förvärvar varor och tjänster från bolagets handelspartner, när nämnda fysiska person handlar för ändamål som faller utanför hans näring eller yrke.

(¹) EUT C 452, 8.11.2021.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-468/20 (¹), Fastweb m.fl. (Faktureringsperiod))

(Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Nationell lagstiftning som ger den nationella regleringsmyndigheten befogenhet att ålägga teleoperatörer en minimiperiod för förnyelse av kommersiella erbjudanden och för fakturering – Konsumentskydd – Proportionalitetsprincipen – Principen om likabehandling)

(2023/C 261/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

övriga deltagare i rättegången: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con – Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici – A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo, Federconsumatori

Domslut

Artiklarna 49 och 56 FEUF samt artikel 8.1 första stycket, 8.2 a, 8.4 b och d och 8.5 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, samt artiklarna 20–22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, jämförda med proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling,

ska tolkas så,

att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som ger den nationella regleringsmyndigheten befogenhet att anta ett beslut vilket dels ålägger operatörerna av mobila telefonitjänster en period för förnyelse av kommersiella erbjudanden och en period för fakturering som inte understiger fyra veckor, dels ålägger operatörerna av fasta telefonitjänster och tjänster knutna till dessa en period för förnyelse av kommersiella erbjudanden och en period för fakturering som uppgår till en månad eller flera månader, under förutsättning att de två tjänstekategorierna i fråga befinner sig i olika situationer med avseende på föremålet för och målet med denna nationella lagstiftning.

(¹) EUT C 257, 4.7.2022.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 juni 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-540/21) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Paketresor och sammanlänkade researrangemang – Direktiv (EU) 2015/2302 – Artikel 12.2 – 12.4 – Uppsägning av ett paketreseavtal – Oundvikliga och extraordinära omständigheter – Covid-19-pandemin – Återbetalning av betalningar som den berörda resenären har gjort för en paketresa – Återbetalning i form av ett penningbelopp eller i form av en alternativ paketresa – Skyldighet att ersätta denna resenär högst 14 dagar efter det att paketreseavtalet i fråga sagts upp – Tillfälligt undantag från denna skyldighet)

(2023/C 261/33)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lindenthal, I. Rubene, A. Tokár)

Svarande: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Danmark (ombud: inledningsvis V. Pasternak Jørgensen och M. Søndahl Wolff, därefter Søndahl Wolff)

Domslut

- 1) Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.2, 12.3 b och 12.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1), jämförd med artikel 4 i direktiv 2015/2302, genom att införa artikel 33a i zákon č. 170/2018 Z. z. o zázadoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lag nr 170/2018 Rec. om paketresor, sammanlänkade turismarrangemang och vissa villkor som är tillämpliga på turismverksamhet samt om ändring och komplettering av vissa lagar) av den 15 maj 2018, genom att anta zákon č. 136/2020 Z. z. (lag nr 136/2020 Rec.), av den 20 maj 2020.
- 2) Republiken Slovakien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 431, 25.10.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-545/21 ⁽¹⁾, ANAS)

(Begäran om förhandsavgörande – Europeiska unionens strukturfonder – Förordning (EG) nr 1083/2006 – Artikel 2 led 7 – Begreppet oegentlighet – Artikel 98.1 och 98.2 – Medlemsstaternas finansiella korrigeringar på grund av oegentligheter som upptäcks – Tillämpliga kriterier – Direktiv 2004/18/EG – Artikel 45.2 första stycket d – Begreppet ”allvarligt fel i yrkesutövningen”)

(2023/C 261/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Domslut

- 1) Artikel 2 led 7 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999

ska tolkas så,

att begreppet oegentlighet i den mening som avses i denna bestämmelse omfattar beteenden som kan kvalificeras som korruption inom ramen för ett förfarande för offentlig upphandling som avser utförande av bygg- och anläggningsarbeten som medfinansieras av en av Europeiska unionens strukturfonder, och för vilka ett administrativt eller rättsligt förfarande har inletts, även när det inte har visats att dessa beteenden har haft en faktisk inverkan på förfarandet för urval av anbudsgivare och det inte har konstaterats att unionsbudgeten faktiskt har påverkats.

- 2) Artikel 98.1 och 98.2 i förordning nr 1083/2006

ska tolkas så,

att vid en "oegentlighet", såsom den definieras i artikel 2 led 7 i denna förordning, är medlemsstaterna skyldiga att, för att fastställa den tillämpliga finansiella korrigeringen, göra en bedömning i varje enskilt fall, med iakttagande av proportionalitetsprincipen, med beaktande av bland annat de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt deras ekonomiska konsekvenser för den berörda fonden.

(¹) EUT C 452, 08.11.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – BNP Paribas SA mot TR

(Mål C-567/21 (¹), BNP Paribas)

(Begäran om förhandsavgörande – Rättsligt samarbete på privaträttens område – Förordning (EG) nr 44/2001 – Artiklarna 33 och 36 – Erkännande av en dom som har meddelats i en medlemsstat – Utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en annan medlemsstat är beroende av om en dom ska erkännas – Verkningarna av denna dom i ursprungsmedlemsstaten – Frågan huruvida en talan som väckts i den medlemsstat där domen görs gällande efter det att domen har meddelats, kan tas upp till prövning – Nationella processuella regler, enligt vilka yrkanden ska samlas i en och samma instans)

(2023/C 261/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BNP Paribas SA

Motpart: TR

Domslut

Artikel 33 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, jämförd med artikel 36 i samma förordning,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för att erkännandet, i den medlemsstat där domen görs gällande, av en i ursprungsmedlemsstaten meddelad dom rörande ett anställningsavtal, leder till avvísning av yrkanden som framställts vid en domstol i den förstnämnda medlemsstaten på grund av att det i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning föreskrivs en processuell regel om att samtliga yrkanden avseende det aktuella anställningsavtalet ska samlas i en och samma instans – utan att detta påverkar processuella regler i den förstnämnda medlemsstaten som kan vara tillämpliga efter det att domen blivit erkänd.

(¹) EUT C 471, 22.11.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – I.S., K.S. mot YYY. S.A.

(Mål C-570/21 (¹), YYY. (Begreppet konsument))

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Avtal med dubbla syften – Artikel 2 b – Begreppet konsument – Kriterier)

(2023/C 261/36)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: I.S., K.S.

Svarande: YYY. S.A.

Domslut

1) Artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal

ska tolkas så,

att begreppet konsument i den mening som avses i den bestämmelsen omfattar en person som har ingått ett kreditavtal som är avsett att användas för ändamål som delvis har samband med personens närings- eller yrkesverksamhet och delvis ligger utanför denna verksamhet, tillsammans med en annan låntagare som inte har handlat inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet, när det yrkesmässiga syftet är så begränsat att det inte är dominerande med avseende på avtalet som helhet.

2) Artikel 2 b i direktiv 93/13

ska tolkas så,

att för att fastställa huruvida en person omfattas av begreppet konsument i den mening som avses i denna bestämmelse, och särskilt huruvida det yrkesmässiga ändamålet med ett kreditavtal som ingåtts av den personen är så begränsat att det inte är dominerande med avseende på avtalet som helhet, ska den hänskjutande domstolen beakta samtliga relevanta omständigheter i samband med avtalet, såväl kvantitativa som kvalitativa, såsom bland annat fördelningen av det lånade kapitalet mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig verksamhet och, när det är fråga om flera låntagare, den omständigheten att endast en av dem har ett yrkesmässigt syfte eller att långivaren har uppställt som villkor för beviljande av en kredit avsedd för konsumentändamål att det lånade beloppet delvis används för att återbetala skulder hänförliga till en närings- eller yrkesverksamhet.

(¹) EUT C 24 av den 17.1.2022

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – NN mot Regione Lombardia

(Mål C-636/21 ⁽¹⁾, Regione Lombardia (Marknadsstöd i samband med djursjukdomar))

(Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EU) nr 1308/2013 – Artikel 220 – Marknadsstöd i samband med djursjukdomar – Verkställighetsförordning (EU) 2019/1323 – Undantagsåtgärder till stöd för marknaden för ägg och fjäderfäkött i Italien – Nationell lagstiftning – Villkor för att erhålla ett stöd – Jordbruksföretagare som var verksamma på den aktuella marknaden vid tidpunkten för ansökan om stöd – Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning)

(2023/C 261/37)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NN

Motpart: Regione Lombardia

Domslut

Artikel 220 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, jämförd med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1323 av den 2 augusti 2019 om undantagsåtgärder till stöd för marknaden för ägg och fjäderfäkött i Italien,

ska tolkas på följande sätt:

Den utgör hinder för en nationell lagstiftning som tolkas och tillämpas så, att den begränsar möjligheten att erhålla de stödåtgärder som föreskrivs i den sistnämnda förordningen till att endast gälla de jordbruksföretagare som fortfarande var verksamma inom fjäderfäsektorn vid tidpunkten för ansökan om stöd.

⁽¹⁾ EUT C 2, 3.1.2022.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Cluj – Rumänien) – SC Zes Zollner Electronic SRL mot Direcția Regională Vamaală Cluj – Biroul Vama de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

(Mål C-640/21 ⁽¹⁾, Zes Zollner Electronic)

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EU) nr 952/2013 – Unionens tullkodex – Efter att tullmyndigheterna har frigjort varorna upptäcks en överskottsquantitet – Artikel 173 – Ändring av en tulldeklaration – Andra varor än dem som den deklaration som ska rättas omfattade från början – Artikel 174 – Ogiltigförklarande av en tulldeklaration – Artikel 42 – Sanktioner som ålagts av de behöriga tullmyndigheterna – Delegerad förordning (EU) 2015/2446)

(2023/C 261/38)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Zes Zollner Electronic SRL

Motpart: Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Domslut

1) Artiklarna 173 och 174 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen,

ska tolkas på följande sätt:

De är inte tillämpliga i det fall då deklaratanten, efter att ha gett in sin tulldeklaration och efter det att varorna frigjorts, konstaterar att en större kvantitet varor än vad som ursprungligen deklarerats borde ha varit föremål för nämnda deklaration, och detta av följande skäl:

- För det första kan en begäran om rättelse av en tulldeklaration, med stöd av den första av dessa bestämmelser, inte godtas när den syftar till att ändra deklarationen till att avse en kvantitet varor som överstiger den kvantitet varor som anges i deklarationen.
- För det andra kan en ansökan om ogiltigförklaring av en tulldeklaration, med stöd av den andra av dessa bestämmelser, inte bifallas när ansökan har ingetts efter det att varorna har frigjorts, utan att för den skull omfattas av de fall som kommissionen har fastställt med tillämpning av artikel 175 i denna förordning.

2) Förordning nr 952/2013, och särskilt artikel 42, artikel 139.1 och artikel 158.1 i samma förordning,

ska tolkas på följande sätt:

När en deklaratant, efter det att varorna har frigjorts, konstaterar att kvantiteten importerade varor är större än den som anges i tulldeklarationen, så är denne skyldig att inge en ny deklaration avseende denna överskottskvantitet. Om tullmyndigheterna, när det gäller en sådan för sent ingiven deklaration, har att tillämpa nationell lagstiftning som föreskriver sanktioner i enlighet med artikel 42 i denna förordning gäller följande. De ska, såväl vid den rättsliga kvalificeringen av den överträdelse som eventuellt har begåtts, som vid, i förekommande fall, fastställandet av sanktioner som är hänförliga till att tullagstiftningen inte har iakttagits, beakta samtliga relevanta omständigheter, i förekommande fall även deklaratantens goda tro, för att säkerställa att dessa sanktioner är effektiva, proportionella och avskräckande.

(¹) EUT C 64, 07.02.2022

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 juni 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – LM mot KP

(Mål C-654/21 (¹), LM (Genkärsmål om ogiltighetsförklaring))

(Begäran om förhandsavgörande – EU-varumärke – Tvist vid den nationella domstolen – Behörighet för domstolarna för EU-varumärken – Förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 124 – Talan om intrång – Artikel 128 – Genkärsmål om ogiltighetsförklaring – Föremål för detta genkärsmål – Artikel 129.3 – Rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt varumärke – Principen om processuell autonomi)

(2023/C 261/39)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: LM

Svarande: KP

Domslut

Artikel 124 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, jämförd med artikel 128.1 i samma förordning,

ska tolkas så,

att ett genkärsmål om ogiltighetsförklaring av ett EU-varumärke kan avse samtliga rättigheter som innehavaren av detta varumärke har till följd av registreringen av detsamma, utan att föremålet för detta genkärsmål begränsas av den rättsliga ram som definieras i talan om varumärkesintrång.

(¹) EUT C 64, 7.2.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 juni 2023 – PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C 748/21 P) mot Europeiska kommissionen, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

(Förenade målen C-747/21 P och C-748/21 P) (¹)

(Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2016/1328 – Import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 18.1 – Nödvändiga uppgifter – Föreligger inte – Artikel 9.4 – ”Regeln om lägsta tull” – Riktpris – Vinstmarginal för Europeiska unionens industri – Upprättande – Valet av det senaste representativa året – Artikel 2.9 – Konstruktion av exportpriset – Skada för unionsindustrin – Analogisk tillämpning – Beräkning av underskridandemarginalen – Motivering)

(2023/C 261/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 P) (ombud: M. Krestiyanova och N. Tuominen, avocata)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis K. Blanck och J.-F. Brakeland, därefter J.-F. Brakeland), Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas i båda målen.
- 2) PAO Severstal ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-747/21 P.
- 3) Novolipetsk Steel PJSC (NLMK), ska ersätta rättegångskostnaderna i mål C-748/21 P.

(¹) EUT C 73, 14.2.2022.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – TC mot parlamentet

(Mål T-309/21) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till parlamentsledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Rimlig tidsfrist – Bevisbörda – Rätten att yttra sig – Skydd av personuppgifter – Artikel 9 i förordning (EU) 2018/1725 – Artikel 26 i stadgan)

(2023/C 261/41)

Rättegångsspråk: litauiska

Rättegångsdeltagare

Sökande: TC (ombud: advokaten D. Aukštuolytė)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och S. Toliušis)

Saken

Sökanden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara dels Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 16 mars 2021, i vilket det fastställdes att parlamentet hade en fordran på honom på 78 838,21 euro för belopp som felaktigt hade betalats ut till honom som utgifter för assistentstöd till ledamöterna och att detta belopp skulle återkrävas, dels debetnota nr 7010000523 av den 31 mars 2021.

Domslut

- 1) Det finns inte anledning att pröva talan om ogiltigförklaring, i den del den är riktad mot dels Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 16 mars 2021, i vilket det fastställdes att parlamentet hade en fordran på TC för ett belopp som felaktigt betalats ut som utgifter för assistentstöd och det fastställdes att detta belopp ska återkrävas, dels debetnota nr 7010000523 av den 31 mars 2021, i den del de avser löner, sociala kostnader och resekostnader som är knutna till A:s anställning mellan den 1 april och den 22 november 2016, med ett totalt belopp på 28 083,67 euro.
- 2) Europaparlamentets generalsekreterares ovannämnda beslut av den 16 mars 2021 och debetnota nr 7010000523 av den 31 mars 2021 ogiltigförklaras i den del det i dessa fastställs att det från TC ska återkrävas löner, sociala kostnader och resekostnader som är knutna till A:s anställning mellan den 22 maj 2015 och den 31 mars 2016, med ett belopp på 50 754,54 euro.
- 3) Europaparlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 320, 9.08.2021.

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Vallegre mot EUIPO – Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)

(Mål T-33/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket PORTO INSÍGNIA – Det äldre EU-ordmärket INSIGNIA – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2023/C 261/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugal) (ombud: advokaterna E. Armero Lavie, G. Marín Raigal och J. Oria Sousa-Montes)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: Nicolás Gómez, M. Eberl och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten S. Reinhard)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 26 oktober 2021 (ärende R 894/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vallegre, Vinhos do Porto, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 119, 14.3.2022.

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – DDR Kultur mot EUIPO – Groupe Canal+ (THE PLANET) (Mål T-47/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket THE PLANET – Äldre EU-figurmärke PLANÈTE + – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 261/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: DDR Kultur UG (haftungsbeskränkt) (Berlin, Tyskland) (ombud: I. Yeboah, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Bosse och D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: M. Georges-Picot och C. Cuny, advokater)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 25 november 2021 (ärende R 2385/2020-2)

Domslut

- 1) Det beslut som andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 25 november 2021 (ärende R 2385/2020-2) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för DDR Kultur UG (haftungsbeskränkt) inom ramen för förfarandet vid tribunalen.
- 3) Groupe Canal+ ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 128, 21.3.2022

**Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Brooks England mot EUIPO – Brooks Sports
(BROOKS ENGLAND)**

(Mål T-63/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärken – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-figurmärket BROOKS ENGLAND – Det äldre EU-varumärket BROOKS – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Faktiskt användande av det äldre varumärket – Artikel 43.2 i förordning nr 40/94[nu artikel 47.2 i förordning 2017/1001])

(2023/C 261/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Brooks England Ltd (Smethwick, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna S. Feltrinelli och K. Manhaeve)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee och D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, Förenta Staterna) (ombud: advokaterna C. Spintig och S. Pietzcker)

Saken

Klaganden yrkar med sitt överklagande enligt artikel 263 FEUF ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) den 22 november 2021 (ärende R 2432/2020-4).

Domslut

- 1) Överklagande ogillas.
- 2) Brooks England Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C. 148 av den 4.4.2022

**Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Roxtec och Wallmax mot EUIPO – Wallmax och Roxtec
(Återgivning av en blå kvadrat som innehåller åtta koncentrisk svarta cirklar)**

(Målen T-218/22 och T-219/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurärke som återger en blå kvadrat som innehåller åtta koncentrisk svarta cirklar – Absolut ogiltighetsgrund – Kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat – Artikel 7.1 e ii i förordning (EG) 40/94 (nu artikel 7.1 e ii) i förordning (EU) 2017/1001))

(2023/C 261/45)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande i mål T-218/22: Roxtec AB (Karlskrona, Sverige) (ombud: advokaterna J. Olsson och J. Adamsson)

Klagande i mål T-219/22: Wallmax Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna F. Ferrari, L. Goglia och G. Rapaccini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Markakis, agent)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen i mål T-218/22: Wallmax (Milano) (ombud: advokaterna F. Ferrari, L. Goglia och G. Rapaccini)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen i mål T-219/22: Roxtec (Karlskrona) (ombud: advokaterna J. Olsson och J. Adamsson)

Saken

Klaganden i mål T-218/22 och klaganden i mål T-219/22 har ingett ett överklagande i de båda målen med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 10 februari 2022 (ärende R 1093/2021-2).

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Roxtec AB, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Wallmax Srl ska bära sina rättegångskostnader i mål T-218/22.
- 3) Wallmax Srl ska ersätta rättegångskostnaderna i mål T-219/22.

(¹) EUT C 237, av den 20.6.2022.

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO – Esquitino Madrid (Conguitos)

(Mål T-339/22) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket Conguitos – Äldre EU-ordmärket Conguitos – Absolut ogiltighetsgrund – Ond tro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Relativ ogiltighetsgrund – Otillbörlig fördel av det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) – Artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning 2017/1001))

(2023/C 261/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Chocolates Lacasa Internacional, SA (Utebo, Spanien) (ombud: advokaterna J.B. Devaureix, J. Vicente Martínez och E. Seijo Veiguela)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Mariano Esquitino Madrid (Elche, Spanien) (ombud: advokaterna I. Temiño Ceniceros och F. Ortega Sánchez)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 21 mars 2022 (ärende R 601/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Chocolates Lacasa Internacional, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 284, 25.7.2022.

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Cassa Centrale mot EUIPO – Bankia (BANQUÌ)

(Mål T-368/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BANQUÌ – Det äldre EU-figurmärket Bankia – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga hos det äldre varumärket)

(2023/C 261/47)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano SpA (Trento, Italien) (ombud: advokaterna J. Graffer, G. Locurto och A. Ottolini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Ringelhann och D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden: Bankia, SA (Madrid, Spanien)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 11 april 2022 (ärende R 1318/2021-1).

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 11 april 2022 (ärende R 1318/2021-1) ogiltigförklaras i den del det överklagande som ingetts av Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano SpA därigenom ogillas i det att ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BANQUÌ betecknade varor som faller inom klass 9 i den mening som avses i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid registrering av varumärken av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano och EUIPO ska bära sina respektive rättegångskostnader.

(¹) EUT C 303, 8.8.2022

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Société des produits Nestlé mot EUIPO – European Food (FITNESS)

(Mål 519/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Förfarande för återkallande av beslut och borttagande av införda uppgifter – Återkallelse av ett beslut som utgör ett uppenbart fel som EUIPO har gjort – Artikel 103.1 i förordning (EU) 2017/1001 – Inget uppenbart fel föreligger)

(2023/C 261/48)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ombud: advokaterna A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht och A-C Salger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: European Food SA (Păntășești, Rumänien) (ombud: advokaten I. Speciac)

Saken

Genom förevarande överklagande har klaganden med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 27 juni 2022 (ärende R 894/2020-1).

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 27 juni 2022 (ärende R 894/2020-1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Société des produits Nestlé SA.
- 3) European Food SA ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 398, 17.10.2022

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Sanity Group mot EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)

(Mål T-541/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarandet – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Sanity Group – Det äldre EU-figurmärket SANYTOL – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 261/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sanity Group GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Koch och V. Wolf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna D. Pellisé Urquiza och J.C. Quero Navarro)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 22 juni 2022 (ärende R 2107/2021-1).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sanity Group GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 408, 24.10.2022.

Tribunalens dom av den 7 juni 2023 – Laboratorios Ern mot EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)

(Mål T-543/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BIOPLAN – Äldre nationella ordmärket BIOPLAK – Relativt registreringshinder – Varuslagslikhet föreligger inte – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 261/50)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: BRM Extremities Srl (Milano, Italien)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 6 juni 2022 (ärende R 2147/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 408, 24.10.2022.)

Talan väckt den 26 april 2023 – WS mot EUIPO

(Mål T-221/23)

(2023/C 261/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: WS (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara urvalsförfarandet EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst,
- i andra hand ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut i urvalsförfarandet EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst av den 30 juni 2022 att inte ta sökandens ansökan vidare, i dess slutliga lydelse efter EUIPO:s avslag den 16 januari 2023 på sökandens klagomål av den 28 september 2022 i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- förplikta EUIPO att till sökanden betala en lämplig ersättning enligt domstolens gottfinnande för den ideella och immateriella skada som sökanden lidit till följd av uttagningskommitténs beslut i urvalsförfarandet EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst, som angripits i första hand, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: EUIPO har åsidosatt sin skyldighet att följa artiklarna 4.1 a, 4.1 d, 4.1 f, 4.2, 17.3 och 33 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽¹⁾, artiklarna 5.1 a, 5.1 d, 5.1 f, 5.2, 15.3 och 32.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽²⁾, samt meddelandet om den lediga tjänsten.
 - Till stöd för detta påstående anför sökanden särskilt att EUIPO respektive uttagningskommittén inte på ett korrekt sätt bedömde hans lämplighet för tjänsten, eftersom de inte använde de senaste versionerna av de dokument som han tillhandahållit.
2. Andra grunden: Uttagningskommittén gjorde sig skyldig till uppenbart felaktiga bedömningar genom att inte tilldela sökandens svar på frågorna 1 till 5 i *talent screener* högsta möjliga betyg.
 - Sökanden stöder detta påstående genom att beskriva och förklara de förmågor och erfarenheter som han anförde i sina svar på nämnda frågor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 116, 2016, s. 1).

Talan väckt den 3 maj 2023 – LW mot kommissionen

(Mål T-232/23)

(2023/C 261/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: LW (ombud: advokaterna S. Birenbaum-De Guchteneere och M. Tournay)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara bedömningsrapporten för år 2020,
- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara den överprövande bedömarens beslut av den 13 juli 2022 genom vilket bedömningsrapporten för år 2020 fastställdes och överklagandet av den 11 mars 2022 (registrerat under nummer 507857) avslogs,
- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 24 januari 2023 genom vilket klagomålet som ingavs genom en skrivelse av den 7 september 2022 (registrerad under nr R/422/22) avslogs,
- förplikta svaranden att utge ersättning för den ideella skada som har orsakats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, av artikel 2.3 i kommissionens beslut C(2013) 8985 av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och tillämpningsföreskrifter för artikel 44 första stycket i tjänsteföreskrifterna (nedan kallade genomförandebestämmelserna) samt av artiklarna 5, 6 och 7 i genomförandebestämmelserna. Uppenbart oriktig bedömning, maktmissbruk och åsidosättande av principen om god förvaltning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF, av artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna. Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av principen om god förvaltning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av artikel 1d.1 i tjänsteföreskrifterna. Åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan väckt den 15 maj 2023 – Acampora m.fl. mot kommissionen

(Mål T-261/23)

(2023/C 261/53)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Roberto Acampora (Neapel, Italien) och 172 andra sökande (ombud: advokaten E. Iorio)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens uttryckliga beslut av den 27 januari 2023 (EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265) om avslag på ansökan om tillgång (GestDem 2023/0263) till kommissionens kompletterande formella underrättelse av den 15 juli 2022 till Republiken Italien och till kommissionens senare svar i överträdelseförfarande 2016/4081 om huruvida den italienska lagstiftningen om så kallade arvoderade domare [(*magistrati onorari*), det vill säga personer som utför domaruppgifter eller åklagaruppgifter som ett arvoderat uppdrag.] är förenlig med unionsrätten,
- ogiltigförklara kommissionens underförstådda beslut av den 15 mars 2023 om avslag på den bekräftande ansökan avseende det uttryckliga beslutet, i vilket kommissionen förklarade att den av administrativa skäl inte kunde besvara den bekräftande ansökan och att den inte kunde ange om, och i sådant fall när, ett uttryckligt svar på ansökan skulle lämnas, och
- förplikta kommissionen att, vid ett eventuellt bestridande av sökandenas yrkanden, ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Upptagande till prövning av talan

- Sökandena gör i detta avseende gällande att de agerar med stöd av den rätt som tillkommer alla unionsmedborgare enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2011⁽¹⁾ av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.
- Sökandena anför vidare att de genom att få kännedom om den kompletterande formella underrättelsen skulle kunna utöva sin rätt till information på ett konkret sätt genom att efter mer än sju år få kännedom om skälen till att kommissionen ännu inte avgett något motiverat yttrande.
- Kommissionen antog först ett uttryckligt beslut om avslag på ansökan om tillgång den 27 januari 2021 och därefter ett underförstått avslagsbeslut den 15 mars 2023, i vilket den förklarade att den av administrativa skäl inte kunde besvara den bekräftande ansökan avseende beslutet av den 27 januari 2023 och att den inte visste om, och i sådant fall när, den skulle besvaras. Enligt sökandena är det möjligt att väcka talan vid tribunalen mot underförstådda beslut som innehåller ett tyst avslag i den mening som avses i artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om tillgång till unionsinstitutionernas handlingar, vilka slås fast i artikel 1 andra stycket FEU, artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i artiklarna 1 och 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 – det vill säga att det finns ett allmänintresse av att få tillgång till den kompletterande formella underrättelsen av den 15 juli 2022.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- Kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten, eftersom den begränsat sig till att ange allmänna och standardiserade uppgifter om skälen till att ett utlämnande av den kompletterande formella underrättelsen av den 15 juli 2022 skulle undergräva "tillitsskapandet". Genom att besvara begäran om tillgång till handlingar med ett formulär som endast innehåller mycket få upplysningar till ledning för en verklig prövning, från sökandens och tribunalens sida, av skälen till avslaget på begäran, särskilt vad gäller skälen till att inte ens en del av de aktuella handlingarna kunde lämnas ut, i den mån som den kompletterande formella underrättelsen delvis har offentliggjorts inom ramen för det så kallade överträdelsepaketet av den 15 juli 2022, dock inte på ett sätt som gör det möjligt att förstå innehållet i och skälen bakom de kompletterande anmärkningar som kommissionen riktat mot Republiken Italien.
- I det uttryckliga beslutet av den 27 januari 2023 om att avslå begäran om tillgång till handlingar anges inte klart vilka skäl som ligger till grund för beslutet eller vilket rättsligt stöd det finns för dessa skäl. Det saknas även uppgifter om de faktiska omständigheterna och om hur olika relevanta intressen har beaktats. Detta innebär enligt sökandena att beslutet påverkar utövandet av de rättigheter som slås fast i artiklarna 17 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Eftersom beslutet innebär en begränsning av en i fördragen erkänd rättighet för sökandena, i form av en inskränkning i de nyss nämnda rättigheterna enligt stadgan, finns det ett större krav på att beslutsmotiveringen ska vara exakt, precis och detaljerad, så att det tydligt går att förstå vilka val som har gjorts. Det underförstådda beslutet av den 15 mars 2023 saknar helt motivering och innebär att kommissionens beslut om sökandenas bekräftande ansökan skjuts upp på obestämd tid.
- Avslaget på ansökan om tillgång till de aktuella handlingarna är desto mer obefogat, eftersom den kompletterande formella underrättelsen av den 15 juli 2022 offentliggjordes informellt på en sida på Facebook som följs av tusentals arvoderade domare.

⁽¹⁾ EGT L 145, 2001, s. 43.

Talan väckt den 30 maj 2023 – Hexal mot kommissionen

(Mål T-299/23)

(2023/C 261/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hexal AG (Holzkirchen, Tyskland) (ombud: advokaten A. Meier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan är riktad mot kommissionens genomförandebeslut av den 2 maj 2023 (C(2023)3067 (final)) om ändring av det godkännande för försäljning som beviljats genom beslut C(2014) 601 final för humanläkemedlet ”Tecfidera – dimetylfumarat”. Sökanden har anfört två grunder för talan.

Första grunden: Uppenbart åsidosättande av artikel 14.11 i förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾, eftersom godkännandet för det nya terapeutiska användningsområdet för Tecfidera inte erhållits inom de första åtta åren från godkännandet, utan först vid en senare tidpunkt.

Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning vid tolkningen av Europeiska unionens domstols dom i de förenade målen C-438/21 P–C-440/21 P ⁽²⁾. Kommissionen har därför felaktigt kommit till slutsatsen att Tecfidera inte omfattades av det fullständiga godkännande för försäljning för Fumaderm.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av unionsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1).

⁽²⁾ Dom av den 16 mars 2023, kommissionen m.fl./Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P–C-440/21 P, EU:C:2023:213.

Talan väckt den 30 maj 2023 – Red Bull m.fl. mot kommissionen

(Mål T-306/23)

(2023/C 261/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Österrike), Red Bull France SASU (Paris, Frankrike), Red Bull Nederland BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler och F. Dethmers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om att genomföra en inspektion C (2023) 1689 final av den 8 mars 2023,
- ogiltigförklara alla åtgärder som kommissionen vidtagit med anledning av inspektionen, i synnerhet ska fortsatt inspektion förbjudas och kommissionen ska förpliktas att återlämna alla kopior av handlingar som upprättats och som kommissionen tagit med sig under inspektionen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Inspektionsbeslutet är uppenbart ogrundat

Artikel 1 i inspektionsbeslutet ska ogiltigförklaras eftersom anmärkningarna däri är uppenbart ogrundade. Även om kommissionens beskrivning av de faktiska omständigheterna antogs vara korrekt, vilket inte är fallet, kan dessa omständigheter, på grundval av domstolens fasta rättspraxis, kommissionens egna riktlinjer och offentligt tillgängliga uppgifter som kommissionen förfogade över före antagandet av inspektionsbeslutet, inte anses utgöra ett åsidosättande av artikel 101 eller artikel 102 FEUF.

2. Andra grunden: Otillräckliga indikationer för att anta ett inspektionsbeslut

Kommission förefaller inte ha haft tillräckliga indikationer på ett konkurrensbegränsande beteende vid tidpunkten för antagandet av beslutet för att motivera en inspektion.

3. Tredje grunden: Bristande motivering och avsaknad av precision i inspektionsbeslutet

Artikel 1 i inspektionsbeslutet ska ogiltigförklaras eftersom den är bristfälligt motiverat och innehåller en alltför bred och allmän beskrivning av föremålet för inspektionen, vilken gör att sökandena inte klart kunde utläsa vilken samarbetskyldighet som ålåg dem inom ramen för inspektionen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Artikel 1 i inspektionsbeslutet och de beslut som är kopplade till detta, vilka antogs av kommissionen under inspektionen, ska ogiltigförklaras eftersom de åsidosätter proportionalitetsprincipen. Detta gäller särskilt för kommissionens beslut att fortsätta inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel, utan fastställande av någon tidsgräns, vilket utgjorde ett omfattande ingrepp i sökandenas rättigheter.

5. Femte grunden: Åsidosättande av väsentliga förfarandebestämmelser och av rätten till försvar

Kommission har inte sett till att de behöriga myndigheterna i Österrike förfogade över alla de medel som de behövde för att utöva sin rätt att kontrollera att sökandenas grundläggande rättigheter respekterades under inspektionen. Härigenom åsidosatte kommissionen väsentliga förfarandebestämmelser och sökandenas rätt till försvar. Därutöver har kommissionen åsidosatt sökandenas rätt till advokathjälp, vilken skyddas i förordningen om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 5 juni 2023 – Aliud Pharma mot kommissionen

(Mål T-309/23)

(2023/C 261/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Aliud Pharma GmbH (Laichingen, Tyskland) (ombud: advokaten P. von Czettritz)

Svarande: Europa kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan, som avser artiklarna 1–3 i kommissionens genomförandebeslut av den 2 maj 2023, (C(2023)3067 (final)) om ändring av godkännandet av humanläkemedlet "Tecfidera – dimetylklorid" vilket beviljats genom beslut C(2014) 601 final, åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: En uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk vid tolkningen av den dom som meddelades i de förenade målen C-438/21 P–C-440/21 P. (1)

- I denna dom prövade domstolen endast den bedömning som kommittén för humanläkemedel hade gjort år 2013 och kommissionens beslut av den 30 januari 2014. Denna kommitté hade under tiden emellertid gjort en ny bedömning av de båda substanser som ingick i läkemedlet den 11 november 2021, vilken domstolen inte alls beaktade vid sin prövning av huruvida Europeiska läkemedelsmyndighetens (EMA) beslut att neka godkännande av den 30 juli 2018 var motiverat. På grundval av denna rapport framgår det emellertid klart att en substans inte är en aktiv ingrediens, utan endast en hjälpkomponent, varför läkemedlet omfattas av det övergripande samtycket enligt det första godkännandet.
2. Andra grunden: En uppenbart oriktig bedömning vid beviljandet av ytterligare ett års skydd för utsläppande på marknaden enligt artikel 14.11 i förordning (EG) nr 726/2004, ⁽²⁾
- Det föreskrivs i artikel 14.11 i förordning (EG) nr 726/2004 att godkännandet av en ny terapeutisk indikation som medför betydande kliniska fördelar ska ske inom åtta år efter beviljandet av det ursprungliga godkännandet, vilket det inte rör sig om i förevarande fall eftersom det första godkännandet beviljades den 13 januari 2014 och den nya indikationen godkändes först den 13 maj 2022. Förutsättningen för att förlänga skyddet för utsläppandet på marknaden med ett år enligt artikel 14.11 i förordning (EG) nr 726/2004 är således inte uppfylld.

⁽¹⁾ Dom av den 16 mars 2023, kommissionen m.fl./Pharmaceutical Works Polpharma (C-438/21 P–C-440/21 P, EU:C:2023:213).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 7 juni 2023 – Naturgy Energy Group mot EUIPO – Global Power Service (gps global power service)

(Mål T-312/23)

(2023/C 261/57)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Naturgy Energy Group, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. Mora Cortés)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Global Power Service SpA (Verona, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket gps global power service – Registreringsansökan nr 18 001 007

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 1 mars 2023 i ärende R 505/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del överklagandet i ärende R 505/2022-4 avslogs och ansökan om registrering av det omtvistade varumärket bifölls för samtliga sökta varor och tjänster, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden (om den sistnämnda deltar och intervenerar i förevarande mål) att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandena vid operativa avdelningen och vid EUIPO:s fjärde överklagandenämnd.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 8 juni 2023 – Adeva mot EUIPO – Sideme (MAISON CAVIST.)**(Mål T-313/23)**

(2023/C 261/58)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter**

Klagande: Adeva (Mitry-Mory, Frankrike) (ombud: advokaten S. Drillon)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Société Industrielle d'Équipement Moderne SA (Sideme) (Levallois-Perret, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket MAISON CAVIST. – EU-varumärke nr 18 293 519

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 31 mars 2023 i ärende R 1623/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån Adevas överklagande avslås därigenom, och
- avslå Sidemes ansökan om ogiltigförklaring av EU-varumärket MAISON CAVIST. nr 18 293 519 i dess helhet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 8 juni 2023 – Tiendanimal mot EUIPO (CRIADORES)**(Mål T-314/23)**

(2023/C 261/59)

*Rättegångsspråk: spanska***Parter**

Klagande: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Malaga, Spanien) (ombud: advokaten T. González Martínez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket CRIADORES – Registreringsansökan nr 18 186 334

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 27 mars 2023 i ärende R 798/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- tillåta registrering av det omtvistade varumärket för klasserna 5 och 31, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 9 juni 2023 – Pfriem mot EUIPO – U-Control (UC)

(Mål T-316/23)

(2023/C 261/60)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Hanns Pfriem (Schweinfurt, Tyskland) (ombud: advokaten M. Pütz-Poulalion)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: U-Control Srl (Torrile, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket UC – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 569 179

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 16 mars i ärende R 1404/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla invändning nr B3146448 i dess helhet och avslå den överklagade ansökan för alla omtvistade varor och tjänster, alternativt,
 - återförvisa ärendet till överklagandenämnden för förnyad prövning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Åsidosättande av artikel 27.2 jämförd med artikel 8.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b jämförd med artikel 33.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 12 juni 2023 – J&B mot EUIPO – Ergün (J&B BRO)**(Mål T-318/22)**

(2023/C 261/61)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter*Klagande:* J&B Ltd (Road Town, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: advokaterna C. Thomas och B. Reiter)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet*Motpart vid överklagandenämnden:* Engin Ergün (Solingen, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-figurmärket J & B BRO – Registreringsansökan nr 18 310 846*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 12 april 2023 i ärende R 2012/2022-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändningsförfarandet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 12 juni 2023 – The Not Company mot EUIPO (NOT MILK)**(Mål T-320/23)**

(2023/C 261/62)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Klagande:* The Not Company SpA (Santiago, Chile) (ombud: advokaterna I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensialida y Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure och P. Muñoz Moreno)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket NOT MILK – Registreringsansökan nr 18 508 169

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 28 mars 2023 i ärende R 2233/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att artikel 7.1 b och c samt artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 tillämpades felaktigt i det omtvistade beslutet,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- fortsätta handläggningen av ansökan om registrering av det omtvistade varumärket vad gäller klasserna 29 och 32 och därefter bevilja dess registrering.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltning.

Talan väckt den 12 juni 2023 – VN mot kommissionen

(Mål T-322/23)

(2023/C 261/63)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: VN (ombud: advokaterna A. Champetier och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och är välgrundad, och följaktligen
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 4 augusti 2022, därefter ersatt av beslut av den 8 september 2022, genom vilket modern till sökandens son ska erhålla full betalning av familjetillägg från och med den 1 september 2015,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 september 2022, förutom det accessoriska beslut genom vilket sökanden ska erhålla utbildningstillägg för sin son,

- följaktligen, i överensstämmelse med principen enligt vilken domstolen inte kan rikta förelägganden till institutionerna, betala sökanden motsvarande belopp (barntillägg, hushållstillägg, förskoletillägg från den 1 september 2015 till den 31 augusti 2016),
- retroaktivt, för perioden den 1 april 2015–juni 2023, (i samband med vilket det preciseras att administrationen för närvarande redan har betalat sökanden nämnda tillägg under fem månader, från april 2015 till och med september 2015),
- ökat med ränta från november 2015, med en årlig genomsnittlig sammansatt ränta som motsvarar ECB:s offentliga räntesats för år 2022,
- och för framtiden, från och med juli 2023,
- vid behov, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 mars 2023 om avslag på sökandens klagomål av den 4 november 2022, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän, uppenbart riktiga bedömningar vid tillämpningen av dessa artiklar med beaktande av att det inte finns något domstolsavgörande i vilket det fastställs att modern till sökandens son ska svara för vårdsnaden om barnet.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.

Överklagande ingett den 13 juni 2023 – J. García Carrión mot EUIPO – Calipso (LimoLife)

(Mål T-324/23)

(2023/C 261/64)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spanien) (ombud: advokaten J. Mora Cortés)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Calipso SRL (Afumati, Rumänien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LimoLife – Registreringsansökan nr 18 352 014

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 7 mars 2023 i ärende R 1258/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del överklagandet i ärende R 1258/2022-1 avslogs, invändningen nr B 3 142 838 avslogs, och ansökan om registrering av det omtvistade varumärket bifölls för samtliga sökta varor, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden (om den sistnämnda deltar och intervenerar i förevarande mål) att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandena vid operativa avdelningen och vid EUIPO:s första överklagandenämnd.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2023 – QZ mot EIB

(Mål T-569/22) ⁽¹⁾

(2023/C 261/65)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 451, 28.11.2022.

RÄTTELSER**Rättelse till meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-302/22**

(Europeiska unionens officiella tidning C 276 av den 18 juli 2022)

(2023/C 261/66)

Meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-302/22, Vinokurov/rådet ska ha följande lydelse:

Talan väckt den 23 maj 2022 – Vinokurov mot rådet

(Mål T-302/22)

(2022/C 276/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alexander Semenovich Vinokurov (Moskva, Ryssland) (ombud: É. Épron och J. Choucroun, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att förevarande talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- delvis ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2022/397 ⁽¹⁾ av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del beslutet rör Aleksandr Vinokurov,
- delvis ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 ⁽²⁾ av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i den del förordningen rör Aleksandr Vinokurov,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna, och
- fastställa att sökanden har rätt att göra gällande övriga rättigheter, åberopa ytterligare grunder och vidta ytterligare rättsliga åtgärder.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: avsaknad av tillräckligt exakt och konkret motivering till stöd för den rättsakt som går sökanden emot. Till stöd för denna grund har sökanden bland annat gjort gällande att rådets skäl hänför sig till verksamhetssektorer, medan kriterierna i Gusp-beslut 2022/397 endast avser bestämda personer. Sökanden har även gjort gällande att kriteriet *ge betydande inkomster* inte har preciserats och att skälen inte motsvarar något relevant kriterium som rådet har anfört. Slutligen anser sökanden att skälet avseende stöd till eller genomförande av åtgärder eller politik skiljer sig från det relevanta kriteriet ”materiellt eller ekonomiskt” stöd till Ryska federationens regering.
2. Andra grunden: rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av relevanta kriterier, bland annat vad gäller kravet på materiellt eller finansiellt stöd till ryska beslutsfattare, kravet på att gynnas av Ryska federationens regering eller att utgöra en betydande inkomstkälla för denna regering.

3. Tredje grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom utvidgningen av kriterierna för upptagande i förteckningen numera gör det möjligt att bestraffa personer utan anknytning till situationen i Ukraina. Sökanden gör således gällande att rådet tar sikte på de betydande inkomstkällor som vissa verksamhetssektorer utgör, men inte beaktar sökandens marknadsandel av dessa sektorer eller sökandens ägande i nämnda företag.
4. Fjärde grunden: åsidosättande av sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd.

-
- (¹) Rådets beslut (GUSP) 2022/397 av den 9 mars 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 80, 2022, s. 31).
 - (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/396 av den 9 mars 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 80, 2022, s. 1).
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV